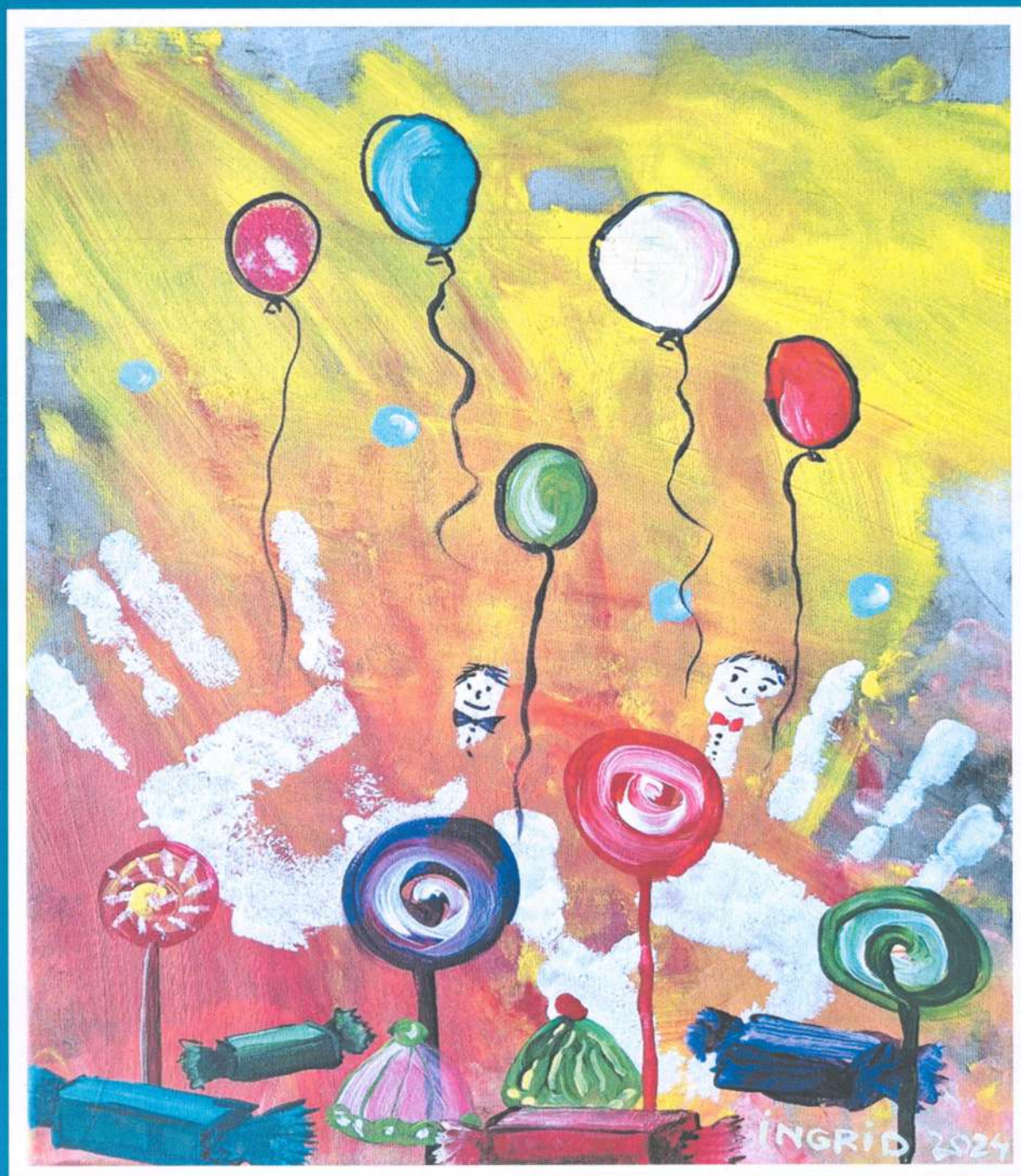

Gimnasium

Nr. 37, Iunie 2024

Revistă editată de Școala Gimnazială Nr. 3 Slobozia

Costache Ingrid,
Clasa a VI-a C

B-dul Unirii, Nr. 14 - Slobozia

DIN SUMAR:

- ✓ ELEVI DE NOTA 10
- ✓ ULTIMUL CLOPOȚEL
- ✓ PARTENERI ÎN EDUCAȚIE
- ✓ GÂNDURI, SENTIMENTE ȘI EMOȚII
ÎN CUVINTE ȘI CULORI
- ✓ REBUSURI, GHICITORI, CURIOSITĂȚI

CASETA REDACȚIEI:

Coordonatori:

Prof. înv. primar Stoicescu Elisabeta
Prof. înv. primar Moroiu Cerasela
Prof. Petranici Diana
Prof. Vasile Georgeta

Moroiu Eva, Clasa a V-a A
Buzoianu Eliza, Clasa a VI-a
Popica Eduard, Clasa a VII-a D
Stan Andrei, Clasa a VIII-a B

Colaboratori:

Cositoru Adelina, Cristea Elaria, Georgescu Norelia, Bejgu Vasilica,
Oancea Laura, Tănase Gabriela, Alexe Viorica, Panait Mirela, Vasiloiu Roxana,
Vlad Roxana, Dragu Ștefania, Arghiroiu Steluța, Badea Viorel, Dragomir
Elena, Radu Teodora, Moroiu Cerasela, Doagă Tudorița, Stoica Claudia,
Negroiu Ioana, Dobre Emilia, Bică Cornel, Brașoveanu Ionela, Chioveanu
Alina, Hagianu Adriana, Petranici Diana, Bătrânceanu Victorița, Răduță
Georgeta, Râncă Nicoleta, Ionescu Sorana, Bordei Alina, Filipache Carmen,
Stoica Georgia, Oprea Daniel, Stoica Liliana - bibliotecar.

ECHIPA MANAGERIALĂ: Prof. Iordache Fabiola - director
Prof. Vasile Georgeta - director adjunct

CONCURSURI ȘI OLIMPIADE ȘCOLARE AN ȘCOLAR 2023-2024

FAZA NAȚIONALĂ-GIMNAZIU

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI	CLASA	DISCIPLINA ȘCOLARĂ	DISTINCȚIE	PROFESOR COORDONTOR
MOROIU EVA MARIA	a V-a A	OLIMPIADA NAȚIONALĂ „LECTURA CA ABILITATE DE VIAȚĂ”	MENTIUNE	BĂTRÂNCEA VICTORIȚA
COSTACHE MIRUNA	a VIII-a B	OLIMPIADA NAȚIONALĂ „LECTURA CA ABILITATE DE VIAȚĂ”	MENTIUNE	RÂNCĂ NICOLETA
POPICA EDUARD ALEXANDRU	a VII-a D	OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE LIMBA FRANCEZA	MENTIUNE	STOICA GEORGIA
VOICU IUSTINA GABRIELA	a VIII-a B	OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE MATEMATICĂ	MENTIUNE DE ONOARE	DOBRE EMILIA
POPA MARIA	a VII-a A	OLIMPIADA DE DEZBATERI- JUNIORI	MENTIUNE	FILIPACHE CARMEN
TRIFAN ANA MARIA	a VII-a D			
ENESCHI LARISA	a VIII-a B			
COSTEA SILVIA ELENA	a V-a D	OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ	PARTICIPARE	RÂNCĂ NICOLETA
AGAPIE DIANA MARIA	a V-a D			
COSTACHE MIRUNA	a VIII-a B			
POPICA EDUARD	cls. a VII-a D	CONCURSUL NAȚIONAL DE CHIMIE „LAZĂR EDELEANU”	MENTIUNE	BORDEI ALINA
POPICA TEODORA	a V-a B	OLIMPIADA NAȚIONALĂ „LECTURA CA ABILITATE DE VIAȚĂ”	PARTICIPARE	NECOARĂ BIANCA ELENA
CRISTEA IOAN DAVID	a V-a D	CONCURSUL NAȚIONAL TRANSCURRICULAR DE LECTURĂ ȘI INTERPRETARE „ IONEL TEODOREANU”	PARTICIPARE	RÂNCĂ NICOLETA
COSTEA FLAVIA	a VII-a D	OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE MATEMATICĂ	PARTICIPARE	
RAICU IULIAN	a VII-a D	CONCURSUL NAȚIONAL DE GEOGRAFIE - TERRA	PREMIUL SPECIAL	CHIOVEANU ALINA
MOISE YRIS	a V-a A	CONCURSUL NAȚIONAL „CU VIATA MEA APĂR VIAȚA”	PARTICIPARE	OPREA DANIEL
ILIE DRAGOȘ	a VII-a A			
COSTEA DARIUS	a VII-a D			
OPREA LUIZA	a VII-a D			
CHIOVEANU MARIA	a V-a D	CONCURSUL NAȚIONAL DE BIOLOGIE „ GEORGE EMIL PALADE”	PARTICIPARE	BRAȘOVEANU IONELA
MOISE EVA	a V-a A	CONCURSUL NAȚIONAL DE BIOLOGIE „ GEORGE EMIL PALADE”	PARTICIPARE	BRAȘOVEANU IONELA
FAZA NAȚIONALĂ-PRIMAR				
DIACONESCU COSMIN		Concurs national Gazeta Matematica Junior	PREMIUL I	
DINU IRIS			PREMIUL I	

ILIE YVONNE	I A	CALENDARUL CONCURSURILOR NAȚIONALE ȘCOLARE- Nr.24750/29.01.2024, pag 11-12	PREMIUL I	VASILOIU ROXANA
TOMESCU MAIA			PREMIUL I	
TUDOR DAVID			PREMIUL I	
VADUVA ARIANA			PREMIUL I	
ȘERBAN MATEI	I B	Concurs național Gazeta Matematica Junior CALENDARUL CONCURSURILOR NAȚIONALE ȘCOLARE- Nr.24750/29.01.2024, pag 11-12	EXCELENTA	DRAGU ȘTEFANIA LUMINIȚA
NICOLAE ANDREI NICOLAS			PREMIUL I	
BUGIULESCU ALICIA	a II-a D	Concurs national Gazeta Matematica Junior CALENDARUL CONCURSURILOR NAȚIONALE ȘCOLARE- Nr.24750/29.01.2024, pag 11-12	PREMIUL I	RADU TEODORA ȘTEFANA
ELFIAN DENISA			PREMIUL I	
MUNTEANU DAVID			PREMIUL I	
NEAGU ROBERT			PREMIUL I	
OANCEA DARIA			PREMIUL I	
PÎSLĂ CĂLIN			PREMIUL I	
RADU MARIA			PREMIUL I	
EVELINA			PREMIUL I	
RAICU VLADIMIR			PREMIUL I	
TARNA ALEXANDRU			PREMIUL I	
TUDORACHE ALEXANDRA			PREMIUL I	
ZAHARIA CARLA			PREMIUL I	
MOISE RARIS	a III-a A	Concurs national Gazeta Matematica Junior CALENDARUL CONCURSURILOR NAȚIONALE ȘCOLARE- Nr.24750/29.01.2024, pag 11-12	PREMIUL I	STOICESCU ELISABETA
DINU ADELINA			PREMIUL I	
MIHAILA AMINA			PREMIUL I	
STROE EVA			PREMIUL I	
ROSU THEODORA			PREMIUL I	
IONASCU ALEXANDRU			PREMIUL I	
VOICU ALEX			PREMIUL I	
DIMA DELIA			PREMIUL I	
IOVA BOGDAN			PREMIUL I	
OJOG NICHOLAS			PREMIUL I	
BADEA MARIA			PREMIUL I	
DRAGAN ȘTEFANIA			PREMIUL I	
CONSTANTIN ADELINA			PREMIUL I	
SAMIT AMALIA			PREMIUL I	
IONASCU ALEXANDRU			PREMIUL I	
ROSU THEODORA			PREMIUL I	
MATCAS IULIA			PREMIUL I	
PAUN MARIA			PREMIUL I	
MOROIANU ANA	a III-a A	Concursul national _Comunicare.ortogra fie.ro CALENDARUL CONCURSURILOR NAȚIONALE ȘCOLARE- Nr.24750/29.01.2024, pag 11-12	PREMIUL I	STOICESCU ELISABETA
DINU ADELINA			PREMIUL I	
DIMA DELIA			PREMIUL I	
IOVA BOGDAN			PREMIUL I	
SAMIT AMALIA			PREMIUL I	
OPREA NICOLAE			PREMIUL I	
TUDOR - DAN ADRIAN			PREMIUL I	
BADEA MARIA			PREMIUL I	

STROE EVA			PREMIUL I	
VOICU ALEX			PREMIUL I	
MIHAILA AMINA			PREMIUL I	
ANDRONACHE LUCA			PREMIUL I	
DUMITRU DAVID			PREMIUL I	
IONESCU DARIUS			PREMIUL I	
LATAN DENIS			PREMIUL I	
MOCANU TEODORA			PREMIUL I	
NASTAC LAVINIA			PREMIUL I	
PANA ANDREAS			PREMIUL I	
POPA DARIANA			PREMIUL I	
STANCIU PATRICK			PREMIUL I	
TEODORESCU CRISTINA			PREMIUL I	
BEREZNICOV MIHAIL			PREMIUL I	
POPA AMALIA			PREMIUL I	
ILINA ANASTASIA			PREMIUL I	
HUZEI RAISA			PREMIUL I	
DURAC ANTONIA			PREMIUL I	
OLARU RAISA MAYA			PREMIUL I	
BEREZNICOV MIHAIL			PREMIUL I	
POPESCU SOFIA			PREMIUL I	
POPA AMALIA			PREMIUL I	
FLORENTINA			PREMIUL I	
ILINA ANASTASIA			PREMIUL I	
OLARU RAISA MAYA			PREMIUL I	
FAZA JUDEȚEANĂ-GIMNAZIU				
POPICA EDUARD	a VII-a D	OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE LIMBA ENGLEZĂ	PREMIUL I	STOICA CLAUDIA
POPA MARIA STEFANIA	a VII-a A	PUBLIC SPEAKING	PREMIUL I	FILIPACHE CARMEN
COSTEA FLAVIA	a VII-a D	PUBLIC SPEAKING	PREMIUL I	STOICA CLAUDIA
GAIDAENCO DARIUS	a VII-a D	PUBLIC SPEAKING	PREMIUL I	STOICA CLAUDIA
POPICA EDUARD	a VII-a D	PUBLIC SPEAKING	PREMIUL I	STOICA CLAUDIA
GAIDAENCO DARIUS	a VII-a D	CONCURSUL DE LIMBA ENGLEZA „ENGLISH ODYSSEY- NAVIGATING - PUBLIC SPEAKING LANGUAGE EXCELLENCE	PREMIUL I	STOICA CLAUDIA
STAN ANDREI	a VIII-a B	MAGIA NUMERELOR SI A LITERELOR	PREMIUL I	DOBRE EMILIA RÂNCĂ NICOLETA
POPICA EDUARD	a VII-a D	MAGIA NUMERELOR SI A LITERELOR	PREMIUL I	DOBRE EMILIA PETRANICI DIANA
MĂCELARU LUCA	a V-a D	MATEMATICĂ- „ GHEORGHE MIHOC”	PREMIUL I	DOBRE EMILIA
ENACHE LAURA	a V-a A	BIOLOGIE „ GEORGE EMIL PALADE”	PREMIUL I	BRAȘOVEANU IONELA
PETRE ANDRADA	a VII-a D	OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE INFORMATICĂ	PREMIUL I	OSTROVSCHI LAURA

COSTEA SILVIA	a V-a D	BIOLOGIE „GEORGE EMIL PALADE”	PREMIUL I	BRAȘOVEANU IONELA
PANĂ CRISTIAN	a VII-a D	BIOLOGIE „GEORGE EMIL PALADE”	PREMIUL I	BRAȘOVEANU IONELA
MĂDULARU MARIA	a VI-a D	OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE ARTE VIZUALE, ARHITECTURĂ ȘI ISTORIA ARTEI	PREMIUL I	CĂLUȚĂ ROXANA
PETRE ANDRADA	a VII-a D		PREMIUL I	
VOICU IUSTINA	a VIII-a B		PREMIUL I	
MOISE YRIS	a V-a A	CONCURSUL NAȚIONAL „CU VIAȚA MEA APĂR VIAȚA”	LOCUL L	OPREA DANIEL
BÎȚAN LUCA	a VIII-a B			
LAZĂR MIHNEA	a VIII-a B			
BIREUȚ DARIUS	a VIII-a C			
VINTILĂ BIANCA	a VII-a C	TETRATLON	LOCUL L	OPREA DANIEL
FOTBAL BĂIEȚI	U12	OLIMPIADA SPORTULUI SCOLAR-FOTBAL	LOCUL L	BĂCĂ CORNEL
MOROIU EVA	a V-a A	SNAC „SCRISOARE PENTRU PRIETENUL MEU”	PREMIUL I	BRAȘOVEANU IONELA

LOCUL I - FAZA JUDEȚEANĂ OLIMPIADA DE DEZBATERI PENTRU JUNIORI

MENȚIUNE - FAZA NAȚIONALĂ A OLIMPIADEI DE DEZBATERI PENTRU JUNIORI

EXPERIENȚA MEA

Timpul a expirat. Cei 9 ani de școală gimnazială au trecut rapid, lăsând în urmă multe amintiri frumoase, însă cea mai importantă va rămâne participarea la Olimpiada Națională de Dezbateri, desfășurată la Oradea. Am participat la această competiție națională alături de două colegi, eleve în clasa a VII-a, și am reprezentat județul Ialomița. Am fost coordonate și însoțite de doamna profesoară de limba engleză, d-na Filipache Carmen, care ne-a susținut pe parcursul întregii competiții. Experiența participării la o olimpiadă națională a fost deosebită față de celelalte participări ale mele la diferite concursuri și olimpiade județene. Și spun acest lucru datorită faptului că am reprezentat școala noastră pe parcursul celor trei zile de competiție, în care s-au desfășurat mai multe meciuri de dezbateri.

Pe parcursul celor trei zile petrecute la Oradea, am cunoscut mulți copii din diferite județe ale țării, iar cu unii dintre ei m-am împrietenit și sper să ținem legătura în continuare.

Faptul că am reușit să facem județul și școala noastră cunoscute în lumea dezbaterilor ne bucură foarte mult și sperăm ca la o viitoare competiție să venim cu rezultate mai bune.

Nu voi uita niciodată modul în care numele noastre au fost înlocuite fie cu numele județului, fie cu numele școlii noastre pentru câteva zile și de aceea am simțit că purtăm pe umeri responsabilitatea celor două comunități (județul Ialomița și Școala Gimnazială Nr.3 Slobozia) pe care le reprezentăm acolo cu mândrie!

Eneschi Larisa Ioana, clasa a VIII -a B

Arta cuvântului

Participarea la Olimpiada Națională de Limba și Literatura Română a fost o experiență care m-a învățat să accept chiar și eșecurile, indiferent cât de mult am muncit pentru a le evita.

Pentru mine, cele două probe au fost cele mai dificile provocări de până atunci, pentru că am fost copleșită de un amalgam de emoții. Fericire, pentru că am ajuns atât de departe, frica de a nu-i dezamăgi pe ceilalți, neliniște, deoarece nu doream un punctaj care să nu se ridice la nivelul așteptărilor celorlalți. În timp ce proba scrisă mi s-a părut mai complicată, având în vedere și gradul de dificultate al subiectelor, cea orală mi-a întărit convingerea că îmi pot susține opinia și că îmi pot stăpâni emoțiile în fața unor profesori pe care nu i-am mai văzut niciodată.

După cele două zile în care am trăit cele mai intense emoții, speram din tot sufletul să trăiesc bucuria de a mă afla pe podium și de a primi o diplomă menită să recompenseze efortul de a mă pregăti corespunzător pentru nivelul la care am ajuns. În așteptarea rezultatelor, emoțiile au fost din ce în ce mai mari, iar dorința de a câștiga un loc pe podium făcea ca timpul să pară o eternitate. Publicarea rezultatelor a reprezentat momentul în care dezamăgirea a devenit copleșitoare. Deși nu mă simțeam învingătoare la momentul respectiv, doamna profesoară de limba și literatura română, părinții, colegii și prietenii m-au susținut și m-au învățat că nu eșecul este o pierdere, ci frica de a încerca.

Participarea la etapa națională va rămâne o experiență valoroasă, o călătorie în care am învățat că, uneori, nu destinația este cea mai frumoasă, ci drumul până acolo.

Agapie Diana Maria, clasa a V-a D

Participarea la Olimpiada de Limba și Literatura Română

Bună! Mă numesc Costea Silvia Elena și, după cum probabil ți-ai dat seama, în acest articol va fi vorba despre experiența mea la Etapa Națională a Olimpiadei de Limba și Literatura Română. M-am calificat la această etapă după multă muncă.

Drumul până în orașul Slatina, unde avea să se țină Olimpiada, mi s-a părut de două ori mai lung decât îmi spusese părinții că o să fie. Au fost patru zile pline de emoții, dar ele au fost stăpânite și de momente de distracție. În urma celor două probe de concurs, am acumulat cunoștințe noi și mi-am făcut o grămadă de prieteni.

Proba scrisă a fost lungă, dar foarte frumoasă. Simțeam cum creativitatea mea zburda voioasă prin melegurile minții mele și îmi dădea mii de idei care te țineau tot timpul pe marginea scaunului. Când am ieșit din clasă, am fost aplaudată de toată lumea și m-am simțit mai apreciată ca niciodată. Toți copiii care au participat la această probă aveau un zâmbet larg pe față, semn că și lor le-a plăcut atmosfera prietenoasă.

Proba orală a fost încununată cu mai multe emoții, deoarece voiam să fiu sigură că voi folosi vocabularul adecvat. Pe hol, înainte de intrarea mea în examen, m-a întâmpinat o doamnă profesoară care a reușit în câteva minute să-mi împrumute din optimismul dânsi. Am intrat în sală încrezătoare și tot așa am ieșit. După această experiență, îmi încurajez toți colegii și prietenii să participe la cât mai multe concursuri, activități școlare, extrașcolare și să-și urmeze pasiunile cu dedicare.

Cu siguranță, voi încerca să mă calific din nou, deoarece este o experiență de neuitat!

Costea Silvia Elena, clasa a V-a D

O călătorie literară

Am fost extrem de încântat să particip la Concursul Național Transcurricular de Lectură și Interpretare "Ionel Teodoreanu" de la Iași.

Pentru mine, participarea la acest concurs nu m-a dus cu gândul doar la o competiție, ci și la vizitarea orașului Iași, un oraș plin de istorie cu multe obiective turistice și centre culturale, aici regăsind cea mai veche universitate din România. Împreună cu doamna profesor însoțitor de limba și literatura română, am vizitat câteva obiective din orașul Iași: Teiul lui Mihai Eminescu, Muzeul Vasile Pogor, Sala Pașilor Pierduți (Galeria de Fresce Sabin Bălașa), obiective care mi-au plăcut foarte mult.

În ziua sosirii, deschiderea acestui concurs a avut loc într-un cadru festiv la Sala Voievozilor, la Palatul Culturii din Iași, care a fost pentru mine cu adevărat impresionantă.

Acest concurs a fost o cale de a-mi face prieteni noi, de a cunoaște cât mai multe persoane și de a vizita acest oraș istoric, numit Iași. Au fost zile pline de emoții, de nerăbdare, de bucurie.

Mi-aș dori ca anul viitor să particip din nou, pentru a mă întoarce în Iași cu idei noi și cu speranța că voi câștiga acest concurs.

*Cristea Ioan David,
clasa a V-a D*

Ultimul capitol...

M-am gândit mult timp la această decizie, oscilând între dorință și rațiune. Pe de o parte, voiam să particip, pentru ultima oară în gimnaziu, la olimpiadele care până acum au reprezentat un succes continuu, menținându-mă pe podium până la final. Pe de altă parte, sunt clasa a opta, iar examenul ne bate la ușă, lucru care ni se reamintește zilnic, cu toții fiind sătui de interminabilele teste de antrenament. Mi-era teamă că, dacă îmi împart atenția în mai multe direcții, nu voi reuși să obțin rezultate foarte bune.

Ei bine, am lăsat temerile deoparte și am participat. Ce aveam de pierdut? Multe, probabil, dar dacă nu riști, nu câștigi. Și așa a fost. M-am calificat din nou la etapa națională a Olimpiadei de Română și la cea de Lectură ca Abilitate de Viață (OLAV). Emoțiile nu au fost la fel de intense ca prima oară, dar m-au însoțit, totuși, pe tot parcursul acestor experiențe plăcute, dar și neplăcute. Pentru că, uneori, pe lângă bucurie și mândrie, pot apărea frustrarea, nerăbdarea și epuizarea, lucruri perfect normale și necesare în drumul spre succes.

Probă după probă, îmi reaminteam ritmul alert, și totodată familiar, al olimpiadelor. Probă scrisă, probă orală. Din nou. Rezultate, contestații și o așteptare continuă, ce părea nesfârșită. Dar iată că timpul s-a scurs într-o clipă și totul a luat sfârșit mai repede decât mă așteptam, lăsându-mi, totuși, amintiri de neuitat, încă vii în memorie. Câteodată, ne trebuie numai un moment pentru a admira ceea ce ne înconjoară, dar Palatul Parlamentului și Aula Magna din Facultatea de Drept necesită, cu siguranță, mult mai mult decât un singur moment. Concursurile ne oferă posibilitatea de a vedea astfel de locuri impresionante, pline de istorie și farmec, care completează povestea deja scrisă și experiențele trăite.

Un capitol din viața mea s-a încheiat și nu pot decât să aștept să văd ce mă așteaptă în următorul. Sau aș putea să îl scriu eu, așa cum îmi doresc, așa cum, până la urmă, cu toții ar trebui să o facem.

Costache Miruna,
clasa a VIII -a B

MATEMATICA, PASIUNEA MEA

Probleme rezolvate, exerciții ratate, idei geniale, greșeli copilărești, bucuria unei medalii, tristețea unei neîmpliniri, speranțe pentru anul viitor sau pentru oricând... Toate acestea sunt câteva frânturi dintr-un nou episod al unuia dintre cele mai de succes "seriale" ale concursurilor din România, Olimpiada Națională de Matematică. Aceasta a reprezentat o etapă importantă în parcursul meu educațional, o ocazie de a-mi pune la încercare cunoștințele, abilitățile și talentul în domeniul fascinant al matematicii.

Totul începe cu o problemă la care te gândești un pic mai mult, văzând și interiorul, nu doar suprafața, îmbrăcată uneori în cuvinte seci. Problemele de matematică mi-au dezvoltat creativitatea și imaginația, permițându-mi să visez. Muncind și trecând prin toate etapele educației, mi-am dat seama că o parte din visurile avute s-au realizat.

Prin muncă intensă și, sub deviza "Ai învins, continuă! Ai pierdut, continuă!", în clasa a VII-a, am reușit să ajung la Faza Națională a Olimpiadei de matematică. Deși atunci nu am obținut niciun premiu,

calificarea în sine a fost un succes. Asta m-a ambiționat și mai mult și, după un an în care am lucrat continuu, a venit timpul să culeg roadele muncii mele. Anul acesta, am obținut Mențiunea de Onoare, această diplomă fiind o recunoaștere a eforturilor depuse. Am rămas cu amintiri foarte frumoase de la Olimpiada Națională de Matematică 2024 și îmi doresc să creez cât mai multe în viitor!

Îi mulțumesc doamnei profesor Emilia Dobre, care mi-a fost alături pe tot parcursul călătoriei mele prin universul matematicii!

Drumul spre succes este întotdeauna presărat cu provocări, dar satisfacția de a depăși obstacole și de a obține performanță este neprețuită.

Voicu Iustina-Gabriela,
Clasa a VIII -a B

Frumusețea jocului

Sunt sigur că orice joc are frumusețea sa. Pentru mine, tenisul de masă a fost singurul joc căruia i-am acordat mai multă atenție, deoarece am desfășurat multe antrenamente, alături de profesorul meu.

În fiecare dimineață, în zilele de marți și joi, la ora 10 mă îmbrăcam și plecam către sala unde eram învățat tehnici noi, lovituri greu de realizat, jocul de la depărtare și de la apropiere, totul cu ajutorul și cu răbdarea antrenorului.

Un aspect important pentru reușită, în legătură cu antrenamentele alături de mentor este relația cu acesta. Atunci când înveți cu zâmbetul pe buze, automat vei reține și vei face tot posibilul pentru a reuși. Aceasta a fost relația mea cu antrenorul, chiar dacă au existat dispute, totul a putut fi depășit. De aceea, țin să îi mulțumesc din suflet pentru că mi-a oferit toată răbdarea și atenția, pe parcursul a mai bine de doi ani.

În urma unor probleme legate de programele noastre, eu fiind clasa a VIII-a, și nemaiavând timp, am decis să renunț. De atunci, tenisul a devenit un joc de relaxare, jucându-l rar, atunci când aveam timp.

După câteva luni de când renunșasem, am participat la prima etapă județeană. Sincer să fiu, nu am avut mari speranțe la reușită. Intrasem în sală, la o oră matinală. Eram amețit și aveam destul de multe emoții. Arbitrii și oficialii

ne-au permis să ne încălzim pentru meciurile care urmau. Primele trei partide au fost câștigate de mine, doar una dintre ele fiind mai dificilă. Eram înregistrat la egalitate de puncte cu un adversar pe care nu îl mai întâlnisem până acum. Ultimul meci a fost unul foarte greu, adversarul era talentat, iar eu eram foarte emotiv. Partida a decurs foarte strâns. Ba câștigam 2-3 puncte, ba oponentul reușea să egaleze. În momentul acela, profesorul meu de sport, cel care m-a însoțit la competiție, mi-a spus ceva de neuitat. "dacă îți arăți slăbiciunea, adversarul va profita". Atunci am știut că nu pot să îl dezamăgesc.

După cea dintâi victorie, Școala Gimnazială Nr. 3 a avut onoarea să desfășoare etapa județeană chiar în sala noastră de sport. Participarea mea acolo a fost susținută de colegii și profesorii mei, care m-au motivat să dau tot ce am mai bun și să câștig. Am întâlnit multe persoane empaticе și prietenoase, iar organizarea evenimentului "la mine acasă" a fost o plăcere.

La ambele competiții, am fost însoțit de profesorul Cornel Bică (al Școlii Nr.3), căruia îi mulțumesc din suflet pentru susținerea oferită și pentru că este un om extraordinar!

*Drăgan Eric Sebastian,
clasa a VIII -a B*

Prima olimpiadă națională

Cu pași repezi, anul acesta școlar se apropie de sfârșit. A fost pe departe cel mai bun an al meu. Nu o să vă povestesc despre emoțiile care m-au cuprins la fiecare olimpiadă școlară și nici despre toate premiile obținute la acestea. Anul acesta este cel în care, pentru prima dată, am trăit emoțiile participării la o olimpiadă națională.

În urmă cu doi ani, pe când participam la un concurs național, la Iași, îmi promiteam că o să revin cândva aici. Fusesem impresionat de istoria, de arhitectura și de cultura ieșeană, de parcul Copou ce găzduia legendarul Tei al lui Eminescu și de bojdeuca prietenului său vechi, Ion Creangă. Și iată că dorința mi-a fost îndeplinită ca urmare a calificării la etapa națională a Olimpiadei de Limba Franceză.

A fost un drum lung și oșositor, început din clasa a V - a, când, mai în glumă, mai în serios, doamna mea profesoară mi-a propus să particip la olimpiada de franceză, în clasa a VII-a. Pe toată durata acestui drum, am lucrat foarte mult, totul spre a-mi atinge țelul. Au fost ore întregi de audii și zeci sau chiar sute de exerciții rezolvate, dar, în final, am fost mulțumit: munca mea și a profesoarei mele, d-na Stoica Georgia, a fost răsplătită.

Am trăit emoția unui concurs întins pe cinci zile, cu trei probe, fiecare mai grea decât cealaltă. Prima a fost proba scrisă care, în mare parte, nu-mi provoca emoții, deși, recunosc, am avut o mică scăpare. Apoi, a urmat proba de audii, în care am intrat dezinvolt, încrezător în propriile puteri și, la aceasta, am fost notat cu maximum de puncte. Ultima, și cea care îmi provoca tot disconfortul, proba orală

s-a dovedit a fi, într-adevăr, cea mai dificilă. Tema pe care trebuia să o dezvolt a fost una la care nu m-am așteptat și la care nu prea aveam experiență: activitățile Săptămânii Verzi. Chiar dacă, la vederea subiectului, m-am panicat, am reușit să depășesc momentul repede și am reușit să comunic foarte bine cu profesorii examinatori.

A urmat o zi în care emoțiile m-au copleșit, în așteptarea rezultatelor, atât de mult încât începusem să calculez toate posibilitățile rezultatului final, știind că, la concurs, la clasa a VII-a normal, au participat 70 de copii foarte buni, veniți din toate colțurile țării.

Festivitatea de premiere a fost o surpriză, pentru mine, căci, deși am avut o notă bună (9,60), nu mă așteptam să mă aflu acolo, pe scenă, printre premianți. Am obținut o mențiune. Aceasta este rodul muncii noastre, al meu și al doamnei profesoare de franceză, cât și al tuturor profesorilor care m-au înțeles și mi-au permis să dedic mai mult timp studiului limbii franceze.

Imediat după întoarcerea mea de la Iași, a urmat faza națională a Concursului de Chimie „Lazăr Edeleanu”. Sub îndrumarea doamnei profesor Bordei Alina, am obținut, din nou, o mențiune.

Le mulțumesc tuturor celor care au crezut în mine și m-au ajutat să obțin aceste premii. Fără ei, rezultatele mele nu ar fi fost posibile!

*Popica Eduard Alexandru,
clasa a VII -a D*

Terra - o călătorie minunată

Sunt Iulian Raicu, elev al clasei a VII-a D. La începutul anului școlar, am avut un singur obiectiv: să repet performanța pe care am făcut-o anul trecut la Concursul Național de Geografie Terra. Acum pot spune mulțumit că mi-am îndeplinit dorința!

De la primul modul până la ultimul, m-am pregătit pentru acest concurs. În fiecare zi încercam să fiu mai bun și să învăț lucruri noi.

Etapă județeană s-a desfășurat chiar la Școala Gimnazială Nr. 3 Slobozia. Am ajuns cu o mulțime de emoții în școală. Acolo, doamna Alina Chioveanu (profesoara mea de geografie) mi-a spus să mă calmez și că o să fie bine. Când am văzut subiectul, chiar m-am liniștit. Acesta era destul de ușor. Am ieșit din sală cu un zâmbet pe buze. Fericit, am plecat acasă unde am și aflat

ca am reușit să obțin premiul I, calificându-mă la etapa națională. Din acel moment, am început să mă pregătesc zilnic pentru faza națională.

A venit și ziua cea mare. Am intrat în sală calm și cu multă speranță. Am rezolvat subiectul cu încredere și, după ce am apăsat butonul de finalizare, am primit rezultatul de 86 de puncte!

Vreau să le mulțumesc tuturor cadrelor didactice care m-au ajutat și, bineînțeles, doamnei profesoare Alina Chioveanu, deoarece fără ajutorul dumneaei nu ajungeam aici.

Raicu Iulian
Clasa a VII -a D

Cea dintâi olimpiadă - „Lectura ca abilitate de viață”

Joi, 9 mai

Dragul meu jurnal,

Astăzi am pornit spre București, capitala României, unde se desfășoară etapa națională a olimpiadei "Lectura ca abilitate de viață". Trebuie să ajung la hotelul unde are loc întâlnirea tuturor participanților, iar de acolo să pornim împreună către Palatul Parlamentului, unde, la ora 17, va avea loc deschiderea oficială a olimpiadei.

Te las, dragul meu prieten, căci trebuie să plec, însă, după mare deschidere, îți voi oferi informații despre cum am decurs lucrurile.

M-am întors!

A fost minunat!

Festivitatea de deschidere a olimpiadei a avut loc într-o sală impresionantă, cupola acesteia era mare și viu colorată. Aici au loc dezbaterile parlamentare.

În cadrul festivității, ne-a fost prezentată comisia de organizare, iar una dintre doamnele din comisie ne-a citit o poveste minunată despre acceptare. Apoi, ne-am întors la hotel.

Acum trebuie să mă odihnesc, mâine mă așteaptă o mare provocare: proba scrisă a olimpiadei.

Noapte bună!

Vineri, 10 mai

Dragul meu prieten mut,

Este seară și mă pregătesc de culcare, însă doresc să îți împărtășesc experiența mea de astăzi.

De dimineață, la ora 10, a început proba scrisă a concursului. Am avut emoții, însă, imediat cum am primit subiectele, m-am concentrat și am început să scriu de zor, astfel încât emoțiile au dispărut. Proba a durat trei

ore, iar după finalizarea ei am mers cu metroul la Facultatea de Litere, unde a avut loc o întâlnire cu doi scriitori importanți. Întâlnirea a fost un eveniment foarte relaxant, am putut adresa întrebări, iar aceștia ne-au răspuns răbdători. Am fost foarte entuziasmată.

După întâlnire, am vizitat biblioteca facultății. Acesta este un loc de basm, mirific, o lume desprinsă din cărți. Mi-a plăcut tare mult!

Seara a venit cu vești bune, rezultatul fiind pe măsura muncii depuse.

Acum, te las, dragul meu prieten! Mâine urmează o nouă probă de concurs.

Sâmbătă, 11 mai

Bunul meu prieten,

A luat sfârșit și ultima probă, cea orală. A fost o experiență minunată și prima din viața mea de elev. Chiar dacă la început am avut emoții, când am intrat în sală și am aflat ce trebuia să fac, ce întrebări sunt scrise pe biletul de concurs extras de mine, mi-am stăpânit emoțiile și am răspuns corect la toate întrebările legate de cartea pe care o avusesem de studiat, "Lalani și Marea ce Îndepărtată". Aflată în fața comisiei de examen, îmi imaginam că mă aflu pe băncuța din spatele școlii mele, acolo unde împreună cu doamna profesoară de limba și literatura română, Victorița Bătrânica, discutasem despre toate aspectele legate de opera literară care ni se oferise spre studiere.

După proba orală, am așteptat cu nerăbdare în suflet rezultatele și am fost extrem de fericită când am aflat că la proba orală obținusem punctajul maxim, iar media mea era 9,50.

Mâine va avea loc festivitatea de premiere.
Noapte bună!

Duminică, 12 mai

Dragul meu jurnal,

M-am întors de la festivitatea de premiere. A fost incredibil!

Eu nu mă așteptam să fiu chemată pe scenă, să fiu premiată, dar am fost bucuroasă că s-a întâmplat acest lucru. M-am aflat acolo, printre cei mai talentați copii din

țară și sunt mândră că m-am putut întoarce acasă cu un premiu pentru școala, orașul, județul meu și, nu în ultimul rând, pentru mine.

Această experiență mi-a dat curajul de a participa și în alți ani la astfel de competiții școlare și am descoperit că prin muncă, seriozitate, ambiție și încredere în forțele proprii poți obține tot ceea ce îți propui.

La revedere, dragule!

*Moroiu Eva Maria,
clasa a V-a A*

Elevi premiați la Concursul de Matematică „Alfa”

Clasele a II-a A și a II-a B

Clasele a IV-a A, B, D

Clasele a III-a A, B, C, D

TETRATLON - FAZA JUDEȚEANĂ

LOCUL I- VINTILĂ BIANCA, clasa a VII-a C

LOCUL II- CLOPOTARU ANDREI, clasa a VIII-a C

„CU VIAȚA MEA APĂR VIAȚA” LOCUL I – FAZA JUDEȚEANĂ

PRIETENII POMPIERILOR – FAZA JUDEȚEANĂ LOCUL II

**OLIMPIADA DE CULTURĂ
ȘI SPIRITUALITATE ROMÂNEASCĂ
FAZA JUDEȚEANĂ**

*Cristea David,
clasa. a V-a D -
locul I -
Concursul
de Arte Vizuale
„Lelia Urdărianu”,
ediția I*

**FOTBAL BĂIEȚI U12 - LOCUL 1
FOTBAL FETE U12 - LOCUL 2 - ETAPA JUDEȚEANĂ**

Un gând pentru Doamna...

Totul are un **început**, ca în povești, a fost odată ca niciodată...începutul de clasă pregătitoare cu copii mulți, mari și mici, cu părinți și bunici, cu doamne și domni învățători.

Îmi bătea inima așa de tare, că îmi era teamă că o vor auzi și ceilalți. O strângeam tare pe mama de mână și, deși nu era frig, tremuram și îmi simțeam mâinile reci.

Îmi amintesc ca acum drumul până la sala de clasă, cu mama alături și alți părinți cu copii, colegii mei. Ne-am așezat pe scăunele și doamna ne-a vorbit. Cuvintele îi erau „frumose”, parcă citea din cărți și glasul îi era melodios.

Am studiat-o pe furiș, îmi era teamă să nu mă surprindă, o doamnă înaltă, foarte frumos îmbrăcată, cu un glas cald și cu un zâmbet larg și am decis: **îmi place Doamna!**

Au trecut cinci ani de atunci și mai am momente când mă uit pe furiș și o studiez. Ca și atunci sunt fascinată de felul cum îmbracă cuvintele, de felul în care povestește, de felul în care ne explică și ne dezvăluie tainele învățăturii.

Știu că în curând doamna va fi Doamna altor copii și noi vom fi o generație, alături de alte generații. Deși îmi doresc să merg mai departe, să cresc, simt că această despărțire va fi la fel de grea, poate și mai grea ca **începutul...**

**Vasile Ioana,
Clasa a IV-a B**

Rămas-bun, școală dragă!

Acum 9 ani am pășit pentru prima oară în curtea Școlii Nr.3. Un băiat timid, curios și doritor să afle noi taine. Din fericire, am fost primit de doamna învățătoare, de care m-am atașat din prima zi, călăuzindu-mă cu iubire, fermitate și blândețe. Dumneaei mi-a ilustrat ideea de a face lumea un loc mai bun. M-a îndemnat să acționez în fiecare domeniu, pentru a-mi atinge scopul.

Din clasele primare mi-a plăcut să fiu reprezentantul celor din jur, pasiune care a rămas și pe poteca gimnaziului. În clasa a VII-a, am reușit să port titlul de "Președinte al Consiliului Școlar al Elevilor". De atunci, am dorit să fiu vocea tuturor colegilor, să le apăr drepturile și să mă implic în diverse activități pentru ca lumea să cunoască comunitatea elevilor școlii noastre.

Mereu mi-a făcut plăcere să port dialoguri cu cei din jur. Această calitate a fost observată de doamna dirigintă, încă din perioada în care făceam cursurile on-line. M-a sfătuit să îmi valorific calitatea, să fiu vocea celor din jur. Mereu m-a ajutat să trec peste momentele dificile și m-a îndrumat în orice situație care mă pune pe gânduri.

Regret nespun că voi părăsi incinta locului care m-a modelat, care mi-a conturat caracterul. Am fost călăuzit de cadre didactice minunate să fiu cultivat, atât la nivel de materie școlară, cât și ca om. Am avut parte de colegi fantastici, de care sunt mândru și cărora le mulțumesc că mi-au fost alături. Am trecut împreună prin multe zile,

bune și mai puțin bune. Îi consider a doua familie, cei care mă înțeleg și cei cu care vorbesc deschis mereu.

Sunt sigur că mă voi acomoda la liceu, dar acest loc mereu va rămâne în sufletul meu, locul în care mă simt mereu primit cu căldură. Toți acești ani...vor ajunge la final. Până la urmă, toate lucrurile frumoase iau sfârșit, dar fiecare capitol nou trebuie privit cu emoții pozitive.

Sunt recunoscător pentru tot și mulțumesc fiecărei persoane care m-a făcut să prețuiesc aceste momente valoroase. Drumul meu s-a sfârșit, predau ștafeta colegilor din urmă.

Rămas-bun, Școala 3!

Stan Andrei Marius – a VIII-a B
Președintele Consiliului Școlar al Elevilor-Junior

GÂNDURI, LA SFÂRȘIT DE GIMNAZIU

Clasa a VIII-a A

A fost o experiență magică, plină de aventuri și de bucurii, alături de a doua mea familie, colegii și învățătorii, iar mai târziu, profesorii. Acești ani mi-au

adus multe cunoștințe noi și multe clipe captivante, de neuitat. Nu voi uita acești frumoși ani de gimnaziu!

CĂTĂLIN BELU

Gimnaziul a fost o perioadă de descoperiri și schimbări. Profesorii ne-au ghidat cu răbdare, iar prietenii formate în această perioadă sunt de neuitat. Am învățat nu doar materii, ci și lecții de viață esențiale. Acești ani au pus bazele valorilor și prietenii durabile.

KARLA BUȘTIUC

Cei patru ani de gimnaziu au fost o etapă minunată din viața mea. Pe parcursul acesteia, am legat prietenii noi atât cu colegii pe care îi consider ca o a doua familie, cât și cu copii din alte clase. Profesorilor, care ne-au transmis cunoștințe bogate care vor deveni baza succesului nostru, le sunt recunoscător și le mulțumesc pentru îndrumarea și empatia oferite!

CĂLIN PETCU

Gimnaziul reprezintă acea etapă în viața unui elev în care percepția asupra școlii se transformă radical. Temele devin mai numeroase, profesorii mai exigenți, iar provocările apar din ce în ce mai des. Cu toate acestea, esențial este să nu vă temeți! Anii de gimnaziu au fost cei mai frumoși pentru mine, căci i-am petrecut alături de cei mai buni prieteni, ceea ce a făcut ca timpul să treacă mai repede. Acum, la finalul clasei a VIII-a, încep să realizez cât de importante sunt materiile și orele petrecute alături de profesori.

Reflectând asupra acestor ani, îmi dau seama că gimnaziul a fost mai mult decât o perioadă de studiu intens. A fost o călătorie a descoperirii de sine și a formării personale. Fiecare zi aducea cu sine noi provocări și lecții prețioase, nu doar din manuale, ci și din interacțiunile cu colegii și profesorii.

Am râs, am învățat, am împărtășit secrete și am creat amintiri care vor rămâne întipărite în inima mea pentru totdeauna.

HORIA COMAN

Gimnaziul este o nouă etapă din viața oricărui elev, o oportunitate de a descoperi lucruri noi și de autocunoaștere. Timpul a zburat foarte repede. Încă îmi amintesc cu nostalgie de începutul clasei a V-a, cu emoțiile, cât și entuziasmul meu de a parcurge acest nou drum. Primul an a fost mai dificil, nefiind obișnuită cu profesorii și cu marea cantitate de informații acumulate. Acest lucru a fost însoțit și de faptul că am desfășurat orele online, ceea ce a făcut experiența primului an de gimnaziu una diferită, dar

frumoasă în felul său. Cu timpul, am creat multe amintiri, de care mi-e greu să mă despart.

În toți acești ani, am învățat să fiu mai bună cu ceilalți, să-mi urmez visurile. Acum, la sfârșit de clasa a VIII-a, pot spune că acești ani au fost o perioadă minunată, petrecută alături de colegii și profesorii mei.

VOICU IUSTINA-GABRIELA

Sfârșitul clasei a 8-a este un moment de reflecție și emoție pentru mulți dintre noi. Privind la acești ani, realizăm cât de mult am crescut și cât de multe am învățat, nu doar din punct de vedere academic, ci și personal.

Ne-am făcut prieteni de neuitat, am avut parte de discuții profunde și am împărtășit experiențe care ne vor rămâne în suflet pentru totdeauna. Am râs împreună, am învățat împreună și, uneori, am plâns împreună. Fiecare zi de școală a adus ceva nou, fie că era o lecție importantă, o activitate interesantă sau o glumă care ne făcea să râdem în hohote.

Pe măsură ce ne despărțim de acest capitol și ne pregătim să intrăm în liceu, simțim un amestec de nostalgie și entuziasm. Ne vom aminti mereu de anii petrecuți în gimnaziu cu drag și cu recunoștință. Fiecare experiență trăită aici ne-a format și ne-a pregătit pentru ceea ce urmează,

Încheiem acest capitol cu un zâmbet și cu încrederea că cele mai frumoase momente sunt încă înaintea noastră.

LAZĂR MIHNEA - Reflecții și noi începuturi

Clasa a VIII-a D

La final de gimnaziu, este firesc să ai o mulțime de emoții amestecate. Poate fi un moment plin de bucurie pentru reușitele tale și de tristețe pentru despărțirea de colegi și profesori sau ești entuziasmat pentru următorul capitol, dar și nostalgic pentru momentele petrecute în școală. Este important să îți amintești că ai acum oportunitatea de a-ți urma pasiunile și de a-ți construi viitorul, să îți amintești mereu de toate reușitele și să îți păstrezi încrederea în tine pentru viitor. Fii mândru de tot ce ai realizat și fii deschis la noi provocări și experiențe care îți vor modela drumul înainte și nu uita că ai tot sprijinul din partea celor dragi! Felicitări pentru această etapă încheiată cu succes și mult succes în viitoarele tale aventuri!

POPESCU ANDREEA

Astăzi, la finalul gimnaziului, privim înapoi cu emoție și recunoștință pentru toți acești ani pe care i-am

petrecut împreună. A fost o călătorie plină de învățături, provocări și momente de neuitat care ne-au format ca persoane. Aceste experiențe ne-au ajutat să ne descoperim pe noi înșine, să ne dezvoltăm abilitățile și să construim relații de prietenie care ne vor însoți toată viața. Am învățat să fim perseverenți, să lucrăm în echipă și să ne susținem reciproc.

Sunt recunoscător pentru tot ce am învățat pe parcursul anilor de școală. Perioada gimnaziului a fost plină de amintiri frumoase, prietenii noi și lecții importante. Emoțiile diferite, entuziasmul pentru viitor, dar și tristețea provocată de despărțirea de colegi și profesori fac parte azi din noi.

Sunt recunoscător pentru experiențe, pentru toate momentele frumoase și prietenii construite în acești ani. Îmi doresc să ajung la liceul potrivit și să fac ceea ce îmi place cel mai mult.

TOMA LUCAS

Dragi colegi, profesori și părinți, astăzi este o zi deosebită pentru noi toți, deoarece marcăm sfârșitul clasei a VIII-a, un capitol important din viața noastră. Privind înapoi, ne amintim de toate momentele frumoase petrecute împreună, de lecțiile învățate, de prietenii formate și de provocările pe care le-am depășit împreună. Vreau să mulțumesc profesorilor noștri pentru dedicarea și răbdarea lor! Ne-au ghidat cu grijă și ne-au încurajat să ne depășim limitele. Mulțumesc, de asemenea, părinților noștri, care ne-au fost mereu alături și ne-au susținut în fiecare pas al călătoriei noastre.

ARION IANIS

13.02.2024 Elevii clasei a VII-a D au avut un invitat special la ora de Educație pentru Cetățenie Democratică, dl viceprimar Gigi Manea, care a răspuns invitației doamnei profesor Popa Mihaela de a vorbi copiilor despre autoritatea executivă și despre administrația publică locală. Elevii au aflat detalii concrete despre atribuțiile Consiliului Local și ale Primarului Municipiului Slobozia, au pus întrebări punctuale și au dovedit - prin entuziasmul de la oră - că pentru a fi un bun cetățean este esențial să se implice în realitățile comunității, indiferent de vârstă.

CAMPANIA „EU AJUT!” CRUCEA ROȘIE

COMPETIȚII ȘCOLARE IN PARTENERIAT CU INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

ECHIPA- „CU VIAȚA MEA APĂR VIAȚĂ”

CONCURSURI CULTURAL ARTISTICE

Elevii câștigători ai concursului „Entre mots et sons” – editia a II-a
Premierea elevilor a fost făcută cu sprijinul DIRECTIEI EDUCAȚIE,
CULTURĂ SI TINERET SLOBOZIA și SC. MARCELLE SRL

„Concursul de teatru „Cuvântul care zidește” - editia a IV-a
Premierea elevilor a fost făcută cu sprijinul
DIRECTIEI EDUCAȚIE, CULTURĂ SI TINERET SLOBOZIA

„Concursul de teatru „Cuvântul care zidește” - editia a IV-a

Concursul de limba engleză „English Odyssey-
Navigating Language Excellence - ediția I
Premierea elevilor a fost făcută cu sprijinul
DIRECTIEI EDUCAȚIE, CULTURĂ SI TINERET SLOBOZIA

Disputa semnelor de punctuație

Era o zi normală în orașul semnelor de punctuație. În timp ce Ghilimelele treceau pe stradă, Exclam si Întreb au auzit ceva.

- Ce este? a întrebat Ghili.

- Nu știu, dar hai să urmărim sunetul îngrozitor! Totuși, sună ca un fel de ceartă! a grăit Mele, geamăna identică a lui Ghili.

Au urmărit sunetul și doamnele Ghilimele au ajuns la casa Semnului de Exclamație. Au intrat și ... ce să vezi! Se auzeau următoarele:

- Sunt mai important ca tine, șarpe cu roată de rezervă!

- Mă crezi „șarpe” deci! Dar eu sunt mai important, prăjină cu file!

- I-auzi la viermele acesta, care are un ochi orb la coadă! „Prăjină cu file!” zici! Uite că prăjina aceasta e mai importantă ca tine!

- Creionule cu gumă, eu sunt mai important decât tine!

- Ba nu, eu!

- Ba eu sunt cel mai important, antenă bobâlcată!

- Ba nu, noi suntem mai importante ca voi ! intervin Ghili si Mele, într-un cor.

- I-auzi ce spun cele două răme amărâte! exclamă semnul care mereu se miră, că cine altcineva ar putea să facă acest lucru mai bine ca el.

- Voi? Sunteți niște pricăjite, Ghilimelelor! întrebă și își răspunse singur Semnul Întrebării.

Apoi, cele trei bobite de mazăre, de care nu știm nimic, și-au susținut și ele punctul de vedere, spunând că sunt cele mai valoroase semne de punctuație.

După ele, o divă a intrat pe ușă.

Parcă și văd Liniuța de Dialog lungă, slabă și la modă! Și ea s-a dus la război, zicând că ea e cea mai și cea mai.

O făceau ceilalți pe biata Liniuță de Dialog în toate felurile, dar ceea ce mi-a atras atenția a fost când doamnele Ghili și Mele au făcut-o „bețișor de sushi”.

La geam, Punctul și Virgula trăgeau cu urechea și nu știu cum și-au adus mașina și o rampă, de au sărit cu automobilul direct pe fereastră.

Apoi toți s-au crucit și au continuat disputa.

Într-un târziu, Punctul a venit cu geniala idee, care a pus capăt războiului:

- Toți suntem la fel de importanți !

Și ... s-au înțeles!

După marea și împăciuitoarea vorbă a Punctului, toți s-au dus acasă, fiecare unde stă.

Ce mai dispută!

*Ionașcu Alexandru Arsenie Radu
Clasa a III- a A*

Eu aleg să te ajut, chiar dacă tu m-ai rănit!

Într-o pădure fermecată, trăiau animale de toate felurile, de la ursuleți jucăuși până la păsările cântătoare și broscuțe sclipitoare. Totul părea liniștit și armonios, până când un grup de vrăjitoare malefice s-a stabilit în adâncurile pădurii și au început să facă multe fapte de violență: rupeau aripile păsărelelor, secau răurile pentru ca viețuitoarele să sufere de sete, ardeau copacii și le distrugau adăposturile.

Animalele, simțindu-se amenințate și neliniștite, au început să se întâlnească în secret pentru a găsi o soluție.

În mijlocul acestui haos, Făt- Frumos-ul Pădurii, un lup elegant și curajos, a luat inițiativa de a aduna toate ființele pădurii pentru a lupta împotriva violenței. Împreună cu Regina Fleur, o vrăjitoare bună, cunoscută pentru puterile ei vindecătoare, și cu Cuțu-Cuțu, o bufniță înțeleaptă, Făt-Frumos-ul a organizat o mișcare pentru pace și armonie.

În fiecare zi, animalele se adunau în jurul unui copac înflorit, simbol al speranței și regenerării. Împreună, ele discutau despre moduri de a-și proteja comunitatea. Au învățat că cel mai puternic instrument împotriva violenței este educația și solidaritatea, iar fiecare animal și plantă a

contribuit la asta, după puterile sale unice.

Vrăjitoarea Regina Fleur le-a împărtășit cunoștințele ei despre vindecare și iertare, învățându-i pe ceilalți să își trateze rănilor interioare. Cuțu-Cuțu le-a oferit înțelepciunea, ghidându-i în rezolvarea conflictelor prin dialog și înțelegere reciprocă.

Pe măsură ce timpul trecea, energia negativă din pădure începea să se risipească, iar frumusețea și armonia reveneau în lumea lor. Împinse de această nouă vibrație de iubire și unitate, vrăjitoarele malefice au încercat să părăsească pădurea, dar animalele le-au invitat să locuiască alături de ele, să învețe să iubească întreaga natură, cu frumusețile ei.

- Ne-ați rănit, dar noi vă ajutăm! E timpul să ne cunoaștem mai bine, să ne ajutăm și respectăm reciproc, să formăm o comunitate puternică!

Uimate de comportamentul viețuitoarelor pădurii, vrăjitoarele au acceptat, iar Regina Fleur și Făt- Frumos-ul Pădurii au devenit conducătorii Regatului Împotriva Violenței.

*Buștiuc Antonia,
Clasa a III-a A*

Nu violenței verbale!

Este dimineață și vulpița Foxy așteaptă autobuzul să meargă spre școală. Lângă ea mai erau iepurașul pe nume Rilă și maimuța Uța. Cei doi stăteau alături și râdeau de Foxy.

- De ce râdeți de mine, ce v-am făcut ?

- Nu ai făcut nimic, dar ești atât de săracă! Mama ta nu are bani nici măcar să-ți cumpere un pieptene. Arăți urât, iar noi nu vrem să stăm cu tine.

- Și care este problema voastră? Și voi ați putea fi în aceeași situație!

- Dar uite că nu suntem! îi răspunseră cei doi, cu răutate.

Rilă îi dădu lui Foxy un pieptene murdar și prăfuit pe care îl găsisese în gunoi.

- Eu am mai mulți piepteni acasă, deci nu-ți faci griji, ți-l pot da pe acesta ție! răsă iepurașul Rilă împreună cu maimuța Uța.

Autobuzul a ajuns în stație și animăluțele au urcat, îndepărtându-se spre școală.

Când au ajuns, vulpița Foxy a alergat spre baie să se ascundă de toată lumea și să plângă.

Prietena ei, pisicuța Miaunica, a văzut-o și a venit la ea să o consoleze, întrebând-o de ce plânge.

Foxy i-a povestit despre cum au răs animăluțele de ea pentru că este săracă și nu are suficienți bani pentru a se îmbraca la fel de frumos și a se aranja ca celelalte animăluțe, iar lucrul acesta a supărat-o foarte tare.

- Mama mea lucrează din greu pe un salariu mic, iar tata este plecat din țară pentru a munci, a continuat să-i spună Foxy prietenei ei, Miaunica. Sunt multe animăluțe în situația mea. Chiar și mama maimuței Uța este plecată să muncească în altă țară pentru a asigura mai multe venituri familiei, iar mama iepurașului Rilă trebuie să facă naveta zilnic în altă pădure pentru a ajunge la serviciu.

Clasa a II-a B

Toată ziua, după fiecare oră, în pauze, Foxy a stat în baie și a plâns din cauza umilinței. Când a ajuns acasă, îi era rușine să-i spună mamei ei prin ce a trecut, pentru a nu o răni și pe ea, știind cât de mult muncește. Însă, a rugat-o să încerce să-și schimbe serviciul, pentru a aduce mai mulți bani acasă și colegii să nu mai râdă de ea că este săracă.

Mama ei a început să plângă, deși nu era vinovată pentru această situație.

A doua zi, la școală, ursulețul Lulu a aflat de ceea ce se întâmplase cu o zi înainte și, impresionat de povestea vulpiței Foxy, le-a povestit părinților săi. Aceștia au luat legătura cu mama vulpiței și au ajutat-o să-și găsească un serviciu mai bine plătit, astfel încât să poată să asigure toate cele necesare familiei ei. Vulpița Foxy și ursulețul Lulu au devenit cei mai buni prieteni, iar mama vulpiței este foarte mulțumită de noul serviciu și de ajutorul primit de la familia ursulețului.

În viață nu este frumos să râzi de cei mai puțin norocoși și nevoiași, iar dacă poți, este bine să îi ajuti.

Sulima Aida Anastasia
Clasa a III-a A

Iau atitudine !

Într-un regat magic, locuiesc numai cățeei din rasa Teckel și, fiindcă este un ținut unic, aceștia pot vorbi, pot merge la serviciu și chiar pot să se îmbrace. Regatul acesta este foarte frumos! Razele blânde ale soarelui sunt peste tot, îmbrăcând continuu universul! Castelul mare și glorios este așezat în mijloc. Are o sută de camere și nenumărați majordomi, iar casele de lângă sunt frumoase, dar modeste.

Acum trei zile, prințesa regatului se hotărî ca toți cățeei, băieți frumoși, necăsătoriți să vină să dea probe în castelul cel glorios. Cine va câștiga toate probele de luptă se va însura cu ea.

Bruno, un cățel amărât și negru la blană, se hotărî să participe și el. Așa că ieși din locuința lui de lângă castel, construită dintr-o cutie ruptă, deschise porțile castelului și intra. Acolo văzu o grădină minunată ! Toate florile dansau la atingerea vântului, iar copacii verzi se arătau maiestuoși la sosirea cățelușilor.

La ușa castelului, Bruno dădu peste două gărzi.

- Bun venit! spuse o gardă.

Cealaltă gardă îi deschise delicat ușa de aur.

Bruno păși înăuntru, o văzu pe prințesă și spuse:

- Bună ziua, Înălțimea Ta ! Aș vrea să mă înscriu și eu !

De pe tronul ei, prințesa îi răspunse:

- Tu nu ai dreptul să participi ! Uită-te și tu la tine ! Nu ai nici măcar haine pe tine, iar eu am mii de rochii țesute cu fir de aur ! Ești orfan și ești un cățel urât, fiindcă ai blană neagră și aspră ! Eu am blană catifelată, cum nu se mai găsește în lume ! Se ridică de pe tron și începu să îl muște peste tot, până când o lăbuță a lui Bruno începu să sângereze. Acesta nu ripostă, se întristă și plecă către căsuța lui, construită dintr-o cutie.

A doua zi, Bruno o văzu pe prințesă când ieșea din palat, alături de toți cățeei. Aceasta se îndreptă spre un copac, pentru a spune cine îi va fi soțul, dar în timpul acela un mare cutremur începu, iar copacul se clătina amenințător, fiind gata să se rupă.

Toți cățeei fugeau înfricoșați, însă Bruno, speriat și el, se ridică din cutie și, înainte să cadă copacul, reuși să o tragă pe prințesă deoparte, astfel încât aceasta scăpă nevătămată.

- Chiar dacă tu m-ai rănit ieri, eu te-am ajutat ! spuse Bruno, dând fericit din coadă pentru fapta care o făcuse.

Atunci prințesa începu să plângă cu lacrimi amare.

- Îmi pare rău ! Trebuia să te las să participi ! Ești un cățel frumos, chiar dacă ai blană neagră ! Îmi pare nespuse de rău pentru că te-am lovit și nu am știut că tu ești un cățel orfan ! Eu mă numesc Bronya, zise prințesa, și acum aș vrea să mă căsătoresc cu tine ! Tu vrei ?

- Bruno, bucuros, acceptă și dădu din coada lui subțire și lungă, fericit.

Și astăzi Bruno este rege și Bronya regină, iar tot regatul este vesel !

*Roșu Theodora
Clasa a III -a A*

Clasa a VII-a D

Clasa a VII-a C

MAMA

Mama este minunată!
E un înger păzitor.
Când greșim, ea de îndată,
Ne acordă ajutor!

Când răcim, ea ne salvează!
Ne lovim, ne și pansează!
Lacrimile pe loc dispar
La ea în brațe, iar și iar!

Mama,
Ești un înger pentru mine!
Te iubesc numai pe tine!

Alexandru Arsenie Radu Ionașcu
Clasa a III-a A

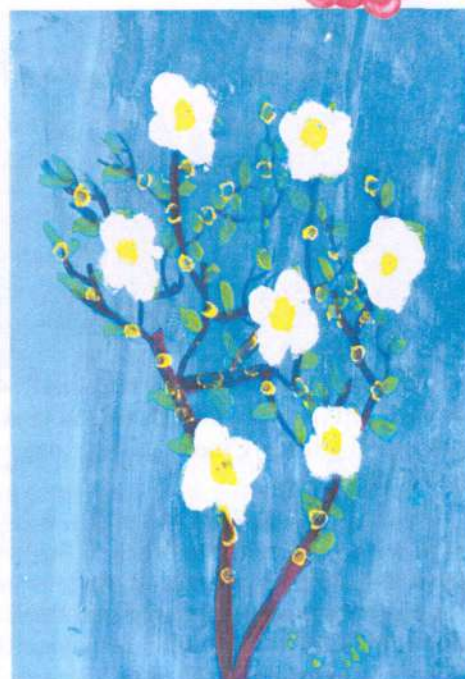
Primăvara

Primăvara a sosit!
Pe fereastră am zărit,
Florile ce-au înflorit,
Rândunica ce-a venit.

Zumzăie o albiniță,
Ciripește-o vrăbiuță,
Iar copiii, veseli tare,
Au pornit-o la plimbare.

Păsărelele-au sosit,
Gânduri bune au vestit.
Primăvară, zână dragă,
Bun venit în lumea întreagă!

Constantin Adelina Ioana
Clasa a III - a A

Flori de cais
Huza Hrisa - clasa a IV-a B

Felina mea

În vacanța de iarnă, mama m-a invitat la film,
"Ultimul jaguar negru".

În acest film se prezenta o întâmplare reală din junglă,
iar personajul principal era o fată de vârsta mea, fiica
unor cercetători.

Într-o zi, pe când se juca, fata a găsit un pui de jaguar
negru, ce era speriat din cauza faptului că mama sa a fost
împușcată de braconierii ce vâna animale rare. Ea l-a
luat pe micul jaguar și l-a dus la tabără, unde l-a îngrijit și,
mai mult, i-a dat un nume: Hope.

Zilele treceau, iar ei deveneau prieteni buni. Hope a
crescut și a devenit o frumoasă felină neagră, ce era și ea
în pericol de a fi vânată. Pentru a o salva, copila a fost
ajutată de profesoara ei de biologie, care cunoștea foarte
bine legile pentru protejarea animalelor.

Mie mi-a plăcut acest film, deoarece m-a impresionat
devotamentul animalului pentru fată și respectul acesteia
pentru necuvântătoare. Și eu mă regăsesc în această
poveste, pentru că am în grijă o mică felină tărcată și nu i-
aș permite nimănui să-i facă vreun rău.

Adam Mihnea, Clasa a III-a A

Cine știe ce e Pacea?

Pacea e un lucru sfânt,
Pacea-i totul pe Pământ.
Pacea e o zână bună,
Ce ne-adună împreună.

Pacea-n lume vreau să fie,
Oameni plini de bucurie,
Noi toți pace ne dorim,
Cei mai fericiți să fim!

Moise Yris- Maria,
Clasa a V-a A

Primăvara a sosit

Florile au înflorit,
Ghiociei au răsărit,
Natura a înverzit.
Primăvara a sosit!

Zambile și panseluțe,
Vesel colorate,
Parcă-s niște mici steluțe
Pe câmp împrăștiate.

Copiii pe-afară încearcă
Flori frumoase să planteze
Și se gândesc cum să facă
Lumea să impresioneze.

Ivan Ilinca,
clasa a IV-a B

Copacul Primăverii
Iancu Steriana Maria, clasa a IV-a B

Lungu Teodor - clasa a IV-a B

Iubirea de țară

România-i țara mea
Și mult mă mândresc cu ea,
Loc făr' de seamă în lume,
Protejat din moși-strămoși,
Ca noi să avem o casă
Și să trăim bucuroși.
Locul unde naiul cântă,
Păsările ciripesc,
Unde razele de soare
Crestele le încălzesc,
Unde râul curge lin
Și florile înfloresc,
Locul unde m-am născut
Și unde vreau să trăiesc!

Moroiu Eva Maria, clasa a V-a A

Străini și goi

Eu iubesc mult a mea țară.
Pentru mine-i o comoară,
Pentru alții, un topor,
Un tăiș cu drag și dor!

De întreb oamenii: "Ce iubești cu adevărat?"
Ei se uită curioși la mine și-mi răspund:
„Ce știi eu? Lasă-mă-n pace!”
Căci au uitat de lucrul care mândri ne face.

Este ȚARA, oameni buni!
Care ne e casă încă din străbuni.

Bereznicev Vladimir Nicolae
Clasa a V-a A

Țara mea

Sub cerul blând al țării mele,
Cu munți, cu văi și flori de stele,
România mea frumoasă,
Ești țara cea mai arătoasă!

Prin dealuri verzi și ape clare,
Prin dorul care nu dispăre,
Te iubesc, pământ străbun,
Din veac în veac devii mai bun!

În fiecare colț de sat
Se-aud povești de neuitat,
Cu oameni simpli și eroi
Ce-ajung acum până la noi...

Iubirea de țară este o floare rară
Și ne dorim să nu dispară.
România glorioasă, țară,
Pentru românii de aici și de afară!

Dinu Andrei, Clasa a V-a A

Prietenul ...

E cel mai bun sfătuitor,
Iar eu îl rog mereu:
-Îmi dai un sfat ce bine-mi prinde?
Și mereu el mă surprinde.
Dacă ai înțeles ce face,
Ai să fii mereu pe pace!

Mihăilă Amina
Clasa a III-a A

Noi, fără școală, nu putem!

La școală toți copiii vin
Să-nvețe lucruri multe:
Să numere, să scrie, să citească,
Să povestească sau să socotească!

Comportamente, atitudini, fapte
Sunt tot la școală învățate.
Noi, fără școală, nu putem
Să ne descurcăm defel!

*Matcaș Iulia
Clasa a III-a A*

Vacanță de iarnă în Maramureș

În vacanța de iarnă, Maria și Tudor au plecat la munte cu părinții. Alături de ei au venit alți prieteni.

În prima zi au fost cu toții pe pârție și s-au simțit minunat, distrându-se și bucurându-se de miracolul naturii. Ei s-au dat împreună cu alți copii cu săniuța. Mai târziu, au mers să bea o ciocolată caldă pentru a se încălzi. După cină, copiii s-au jucat mult jocuri interactive.

A doua zi, au mers să viziteze Cimitirul Vesel din localitatea Săpânța și Muzeul Satului Maramureșean. Locurile vizitate au fost minunate, iar ei au rămas în suflet cu o mulțime de amintiri nemaipomenite. Căsuțele, gospodăriile oamenilor, uneltele agricole, obiectele vestimentare și de uz gospodăresc au contribuit la zestrea lor cu amintiri frumoase din vacanțele copilăriei petrecute alături de părinți și prieteni dragi.

La întoarcerea din mica excursie de la Săpânța, au vizitat niște prieteni din Maramureș care le-au arătat și explicat din ce este alcătuit portul lor popular. După cina servită în familie, au jucat remi și au povestit despre cele petrecute pe parcursul întregii zile.

În cea de-a treia zi, s-au trezit dis-de-dimineață pentru a pleca într-o scurtă călătorie cu Mocănița, trenul tras de o locomotivă cu aburi și care străbate Valea Vaserului, purtându-i pe oameni prin vremuri demult apuse, oferindu-le o oază de liniște, frumos și natură pură. Ceea ce au văzut i-a impresionat foarte mult. Peisajul a fost de poveste!

În cea de-a patra zi de vacanță, simțeau cu toții nevoia să se relaxeze, așa că au optat pentru un ciubăr plin cu apă fierbinte. După ce și-au pus costumele de baie, au intrat în ciubărul fierbinte, iar această experiență a fost ceva de vis! Nu mai făcuseră niciodată așa ceva. Apa era fierbinte, aburii învăluiau totul în jurul lor, iar în depărtare se zărea stratul de omăt.

După aceste zile frumoase petrecute în Maramureș, au fost nevoiți să mergă la culcare, pentru că următoarea zi aveau de parcurs un lung drum până acasă, în Bărgan.

*Huza Răisa Andreea,
Clasa a III-a C*

VINE PRIMĂVARA!

Iarna este un anotimp frumos, recunosc, dar, pentru mine, primăvara este cel mai frumos anotimp care, cu florile sale înmiresmate, te face să simți că ești într-o lume plină de viață!

Dar, este timpul să profit de ultimele zile ale iernii, iar asta am fac începând prin a vă descrie peisajul spectaculos ce mi se ivește în cale.

Pomii, care până acum au fost dezbrăcați de haina lor de flori, acum încep să înflorească ușor, ușor, iar ghiociei să-și prezinte petalele lor albe ca neaua. Gerul începe să dispară, iar în locul lui apare, puțin câte puțin, căldura.

Soarele cel gălbui se ivește cu razele sale luminoase care dau o lumină caldă pământului. El ne dă în dar lumina și căldura de care avem nevoie în fiecare zi.

Noi suntem foarte bucuroși că a venit primăvara și putem ieși mai des afară din locuințe pentru a putea privi minunățiile pe care ni le-a pregătit.

Primăvara este anotimpul renașterii la viață a tuturor făpturilor, anotimpul bucuriei, speranței și optimismului!

*Popa Amalia Florentina
Clasa a III-a C*

PRIMĂVARA PLIMBĂREAȚĂ

În caleașca de verdeață,
Primăvara plimbăreață,
Ne aduce bucurie, zâmbete și voioșie.
Bate-n geam și se ascunde,
Râde, cântă și zâmbește
Merge-agale, înflorește.

Lasă-n urmă haina ei:
Viorele, ghiociei, toporași și stânjenei,
Iar în zarea - ndepărtată
Mii de stoluri se arată.

Rândunica construiește,
Casa ei o primenește.
Zumzet mare și-n grădină.
Primăvara ne alină!

*Vasile Ioana
Clasa a IV-a B*

O blană de vulpe

Odată, o iepuroaică tare cochetă și-a dorit o blană de vulpe, ca să și-o pună la gât. Și atâta i-a bătut capul iepuroiului ei, încât acesta s-a hotărât să meargă să vâneze o vulpe.

„Cum să păcălesc oare o vulpe pentru a-i lua blănița?” se gândea iepuroiul.

Și cum mergea el abătut, deodată ajunsese într-o pădure.

Culorile toamnei acopereau perfect peisajul codrului, prefăcându-l într-o lume de basm.

Covorul de frunze galbene și ruginii se întindea cât vedeai cu ochii. Deja se înserase, iar lumina lunii scălda cu razele ei blânde întreaga pădure.

La un moment dat, iepuroiul aude un foșnet și vede printre frunzele arămii o bucată de blăniță roșcată și catifelată, numai bună de pus la gâtul iepuroaicei sale.

Mare i-a fost bucuria când a înțeles că aceea era de fapt o vulpiță.

- Dragă vulpe, vine iarna cea geroasă și blana aceasta nu îți va fi de ajutor. Este prea subțire!

- Că bine gândești, urecheatule! O s-o înlocuiesc chiar acum cu una mai groasă.

Iepuroiul, atât a așteptat și imediat ce vulpea a aruncat blana cea veche, repede a luat-o și a început să fugă cât îl țineau picioarele. Doar este campion la alergat!

Din păcate s-a împiedicat de o piatră mare, a căzut și s-a trezit la realitate.

A fost doar un vis!

Cine ar fi crezut că vulpea, care este cel mai viclean animal, poate fi păcălită de un biet iepuraș.

*Ilina Anastasia Maria,
Clasa a III –a C*

Pisoiul cel viclean

Într-o zi de toamnă ruginie, o vrăbiuță ciugulea niște semințe coapte dintr-o grădină înmiresmată de mirosul crizantemelor aurii.

Unui pisoi pe nume Vicleanul îi veni în minte un gând rău, să înhațe vrăbiuța.

Dar ce credeți, pisoiul cel viclean chiar a trecut la fapte și a întins lăbuța sa pentru a prinde vrabia care mânca nepăsătoare, savurând semințele care îi apăruseră în cale și îi potoleau foamea din ziua aceea plăcută de toamnă târzie.

Vrăbiuța, luată prin surprindere, s-a gândit imediat că pisoiul are gânduri necurate și vrea să o mănânce. Nu prea îi surâdea ideea de a deveni cina unui motan, așa că l-a întrebat:

- Pisoiule, tu știi ce face o pisică înainte de a se așeza la masă?

- Nu știu... ce face?

- Înainte de a se așeza la masă, trebuie să te speli pe lăbuțe, pentru a nu avea microbi atunci când pregătești și servești masa.

Pisoiul s-a gândit o clipă și a dat drumul vrăbiuței, pentru a merge și a se spăla.

În acest timp, vrăbiuța și-a luat zborul spre cuibul său protector și călduros unde pisoiul nu putea să ajungă pentru a-i face vreun rău.

*Banu Sara Maria
Clasa a III –a C*

Giada Coccozza, Clasa a IV-a A

Ichim Izabela, Clasa a II-a C

Viața e un vis

În copilărie, viața e un vis
Eu mă simt ca-n basme,
E un paradis!
Lumea mă iubește, părinții la fel
Nimeni nu mă ceartă,
Sunt un semizeu!
În copilărie, ești iertat de tot
Mă joc toată ziua,
Chiar de nu mai pot!
Dis-de-dimineață spre școală pornesc,
Cu colegii mei, bine mă distrez.
Temele-s ușoare,
Nu durează mult,
Joacă este totul
Și îmi place mult!

*Marin Ana - Maria,
Clasa a III -a C*

O faptă bună

Era o zi caniculară de vară. Soarele ardea atât de puternic, încât căutai un loc răcoros sau așteptai seara, ca să se mai răcorească puțin.

Am ieșit până la poartă să văd dacă se întoarce mami de la muncă. Un bătrânel se odihnea la umbra unui cireș. M-a observat și mi-a făcut cu mâna. M-am apropiat de el și l-am întrebat ce dorește. Dumnealui m-a rugat să-i aduc o cană cu apă.

Cum era atât de cald, nu prea aveam chef să merg prin soare. Însă mi se făcu milă de bătrânel. Am luat o sticlă și am pornit spre fântână. Am umplut sticla cu apă rece și i-am dus-o bătrânului. După ce își potoli setea, bătrânul scotoci prin buzunare și găsi o bombonică. Mi-a întins-o și mi-a mulțumit.

M-am bucurat că am putut fi de folos.

*Bălan Daniel Rafael,
Clasa a II-a C*

În natură

Lungu Teodor, Clasa a IV-a B

LA ȘCOALĂ

La școală la mine, eu mă simt chiar bine
Am prieteni mulți, buni și pricepuți.
Profesorii mei sunt niște eroi
Ce din cărți par scoși...
Câte fac pentru noi!
Orele de curs, eu le îndrăgesc
Româna îmi place,
Școala o iubesc!
La ora de sport, mare veselie
Toți facem gimnastică
Și e bucurie.

Doar la matematică viața e mai grea
Însă trecem peste și uităm de ea.
La școală la mine, noi lucrăm de zor
Elevii învață cu drag și cu spor!

*Popescu Sofia Andreea,
Clasa a III -a C*

Dumitru Daria, Clasa a VI-a B

Tărâmul fermecat al copilăriei

Pentru noi, copiii, copilăria este un tărâm fermecat unde totul este posibil. Este o lume plină de aventuri, râsete și descoperiri, unde fiecare zi este o nouă ocazie de a învăța și de a ne bucura de viață. Dimineața începe mereu cu soarele care ne invită la joacă. Fie că ne jucăm în parc, pe stradă sau în curtea școlii, fiecare loc devine un teren de aventură. De-a v-ați ascunselea, fotbalul, săritul coardei sau desenatul cu cretă pe asfalt – toate aceste jocuri ne fac să ne simțim fericiți și liberi. Când ne întâlnim cu prietenii, inventăm povești fantastice. Uneori suntem pirați în căutarea comorilor ascunse, alteori suntem exploratori care descoperă noi lumi. Imaginația noastră nu are limite, iar fiecare zi este o nouă călătorie în universul nostru magic.

La școală, învățăm lucruri noi și interesante. Ne place să descoperim tainele literelor și cifrelor, să facem experimente la ora de științe și să ascultăm poveștile doamnei învățătoare. Fiecare lecție este o fereastră deschisă către o lume necunoscută, plină de mistere și surprize.

Acasă, ne așteaptă familia cu dragoste și grijă. Părinții

ne citesc povești înainte de culcare și ne învață să fim curajoși și buni. Bunicii ne răsfăță cu dulciuri și ne spun povești despre copilăria lor, iar frații și surorile sunt tovarășii noștri de joacă și de năzbâtii.

Sărbătorile sunt momente speciale în copilăria noastră. De Crăciun, bradul împodobit și cadourile de sub el ne umplu inimile de bucurie. De Paște, vopsitul ouălor și căutarea lor prin grădină sunt tradiții pe care le așteptăm cu nerăbdare. Fiecare sărbătoare este un prilej de a fi împreună cu cei dragi și de a crea amintiri de neuitat.

Copilăria este timpul în care visăm cu ochii deschiși și credem că orice este posibil. Este perioada în care descoperim cine suntem și ce ne place să facem. Prin ochii noștri de copii, lumea este un loc minunat, plin de culoare și magie. Știm că într-o zi vom crește, dar până atunci ne bucurăm de fiecare moment al copilăriei noastre, trăindu-l din plin și cu toată inima.

*Papacu Hrisa Maria
Clasa a III-a D*

Primăvara

Se apropie 1 Martie și Baba Iarna își ia „La revedere!” de la noi.

În pădure, păsările își scutură aripile amorțite și încep repetițiile pentru concertul primăverii. Toporașii și brândușele au îmbobocit și dau tonul rapsodiei culorilor. O căldură blândă acoperă pământul și prima albinuță miroase narcisele.

Primăvară, bine ai venit!

*Gustoiu Ștefan,
Clasa I B*

*„La munte”
Grecu Cezar, Clasa a IV-a B*

*„Copilărie fericită”
Vasile Ioana, Clasa a IV-a B*

Mângâierea soarelui

Primăvara cu alaiul său se așterne peste crânguri și poieni. Mugurii încep a plesni sub mângâierea soarelui, frunzele copacilor înverzesc și păsările călătoare se întorc. Gândăceii mici și roșii se trezesc, iar furnicile mișună peste tot. Pe câmp, oamenii au început arăturile și în curând vor semăna.

Bine ai venit, frumoasă primăvară!

*Șerban Matei Ștefan
Clasa I B*

PRIMA MEA FAPTĂ BUNĂ

Era o zi frumoasă de vară. Mă plimbam împreună cu mama mea prin parc și, deodată, am auzit un lătrat de câțel dintr-un tufiș. Atunci m-am hotărât să merg să văd despre ce este vorba.

În tufiș era un câțel care avea o lăbuță rănită și încerca să ceară ajutor. Împreună cu mama am sunat la un cabinet veterinar, iar un asistent drăguț a venit și a luat câțelul pentru a-l duce la cabinet.

Acolo, doctorul i-a îngrijit rana, i-a bandajat lăbuța și mi-a spus că o să-l mai țină câteva zile sub supraveghere.

Doctorul veterinar m-a felicitat și m-a încurajat să mai fac și alte fapte bune.

Ce bine m-am simțit că am putut să ajut câțelul!

*Neicu Patricia Nicoleta,
Clasa a II-a C*

Mirosul copilăriei

Copilăria este cel mai frumos moment din viața tuturor. Până de curând credeam că a fi copil înseamnă doar joacă. Îmi aduc aminte cu drag de vacanțele de vară petrecute la bunici, la țară. Îmi amintesc de diminețile în care mă trezeam și îmi începeam ziua cu bunica, dând la pușori și la rățișoare mâncare.

Mirosul de gogoși calde făcute atunci de bunica aduna toți copiii în curtea noastră. După ce mâncam, începea joaca: ne udam cu apă, alergam, desenam cu cretă, făceam întrecere cu bicicletele, iar când oboseam, intram în casă.

Seara, făceam foc de tabără să alungăm țăntarii și ne jucam până târziu pe stradă diverse jocuri.

Copilăria este plină de momente bune și mai puțin bune, pe care nu le uităm niciodată, indiferent de câți ani avem.

*Stoian Delia Maria,
Clasa a III-a D*

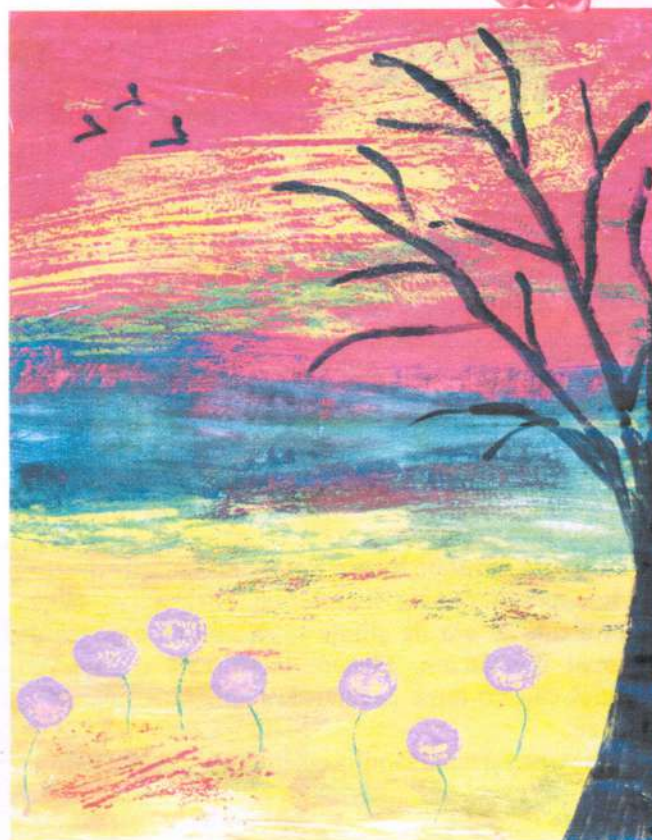
COPILĂRIA

Copilăria este una dintre cele mai frumoase perioade din viața fiecărei persoane. Este vremea când totul pare posibil, iar lumea este un loc plin de magie și descoperiri. Ne amintim zilele petrecute în grădina bunicilor noștri, unde fiecare colț ascundea o nouă aventură.

Diminețile de vară începeau devreme, cu ciripitul păsărilor și razele calde ale soarelui. Ne trezeam plini de energie și dorința de a explora. Împreună cu prietenii noștri, ne aventuram pe străzi.

Copilăria, pentru mine, era timpul petrecut în compania bunicilor!

*Clinciu Rovana
Clasa a III-a D*

Stanciu Miriam, Clasa a IV-a C

Piersicile rozalii

Am și eu ceva să-ți spun:
Tare mă bucur acum
Că ești o Vară cu de toate
Și lucruri nenumărate!

De-abia aștept să vii,
Cu piersicile rozalii
Să mâncăm pe săturate;
Și cu jocuri minunate!

*Pavel Miruna,
Clasa a II-a C*

*Parvu Ana,
Clasa a IV-a A*

DORINȚE

Copilăria este cea mai frumoasă etapă din viața unui om. Eu am zece ani, m-am născut în Constanța, unde am locuit doi ani. Ulterior, am plecat cu familia în Portugalia pentru un an de zile. La vârsta de trei ani, am venit în Slobozia, unde am început grădinița și școala. Aici am avut activități extrașcolare, precum pianul, înotul și dansul. Am participat la diverse concursuri cu echipa de dansuri, echipă cu care am ieșit mereu pe locul întâi.

Îmi doresc să am parte de mult mai multe activități de care să îmi amintesc cu drag atunci când o să fiu adult!

*Matei Amedeea
Clasa a III-a D*

Elefterescu Mihai, clasa a IV - a A

Primăvara, zâmbet și culoare în creațiile elevilor clasei I C

Bobocul de floare

Era în grădina mare
Un boboc micuț de floare.
Zi de zi, el tot creștea
Și frumos se colora
Iar Andrei neastâmpărat,
În grădină a intrat,
Neatent în joaca lui,
A rupt tulpina bobocului.
Plângând în casă s-a dus,
Într-o vază el l-a pus,
Bunica l-a îngrijit,
Bobocelul a-nflorit.
Acum el râde în soare
Pentru doamna învățătoare!

Roman Andrei- Teodor (Clasa I C)

Primăvara

Zâmbet dulce, azuriu de primăvară
A cuprins a pomilor paradă iară.
Toporași și brebenei, ghiocei și năsturei,
Copilași zglobii aleargă cu încântare
În a renașterii și a renunțării cântare.
Iată, școala! Ca o zână gales ne privește
Păsări, găze, flori se - adună,
Căntece și voie bună, toate împreună,
Îndemn la joacă, elevilor să le spună.

Colectivul elevilor

PRIMĂVARA

Luna februarie este pe sfârșite. Soarele împrășteie norii supărăcioși cu săbii lungi de lumină. Aerul călduț adie și mângâie copacii golași, trezindu-i din lunga amorțire a iernii.

În curând va sosi mult dorita primăvară cu alaiul ei de flori: toporași, ghiocei, brândușe și brebenei. Soarele se va arăta din ce în ce mai des pe cerul senin, încălzind natura. În curând, pomii își îmbracă haina cu frunze verzi și flori. Păsărelele călătoare se vor întoarce din țările calde, aducând triluri prelungi, declarând nesecata

bucurie de a trăi.

Odată cu schimbările climatice, copiii vor renunța la hainele groase și vor ieși precum găzele la soare. Fluturii se leagănă veseli în suflarea vântului primăvărat. Pământul este acoperit cu mărunte fire verzi și proaspete de iarbă. Floricelele îi oferă culoare.

Toată natura revine la viață, anunțând cu fală sosirea primăverii.

*Popica Ramona Ana-Maria
Clasa a IV-a C*

ÎNDRĂZNEȘTE SĂ VISEZI!

Tările mai mici, cum este și România, nu prea au o tradiție a tenisului, nu au foarte mulți jucători care au ajuns la performanțe într-un tenis profesionist. Cred că mesajul acesta este adevărat pentru orice tânăr jucător de tenis care citește acum și visează să devină precum cei mai mari tenismeni.

Îndrăznește să visezi pentru că totul este posibil, nu lăsa pe nimeni să-ți ia visul, nu contează de unde vii de fapt, poți visa că poate vei ajunge la fel de puternic ca idoli tăi, Novak Djokovic sau Serena Williams. Hrănește-ți visul, udă-l ca și cum ai uda florile și, într-o bună zi, va înflori o floare frumoasă! Îmbrățișează-ți visul și ai grijă de el, precum ai avea grijă de o persoană dragă ție!

Tenisul înseamnă, pentru mine, plăcere, satisfacție și disciplină. Părerea mea este că tenisul e un sport complex. Ți trebuie pregătire fizică foarte multă, dar ți trebuie și pregătire psihologică, pentru că jucătorii, ca

lovituri, sunt aproape egali, dar, în momentul în care începe jocul, cel care se poate stăpâni și care are putere de concentrare rezistă.

Mie tenisul mi-a dat :

Putere. Puterea să o iau de la capăt.

Curaj. Să mă uit înapoi și să zâmbesc cu încredere spre înainte.

Conștiința fiecărei clipe. Mi-am dat foarte devreme seama că ziua e prea scurtă ca să pierd timpul. Am învățat ce este respectul și diferența între admirație și invidie.

Mi-am construit **răbdarea și perseverența.**

Am învățat să fiu corectă. Să o iau de la capăt, chiar dacă pierd sau câștig.

Tenisul este visul meu, nu știu dacă voi reuși să ajung pe cele mai înalte culmi, dar îndrăznesc să visez!

Comșa Anastasia
Clasa a VI-a A

Cascada de ninsoare

Este iarnă. Cel puțin, așa cred. Afară este călduț și nici că este vorba de ninsoare. Până ieri, când priveam știrile și printre cuvintele rostite mai auzeam câte un cuvânt care îmi capta atenția. De data aceasta, nu era un cuvânt ca vedetă sau bătaie, ci ninsoare. Imediat ce am auzit asta, mi-am închis telefonul, am dat mai tare volumul la televizor și eram atât de concentrată, încât nimic nu mă clintea.

Știrile de seară s-au încheiat mai repede decât aș fi vrut. M-am băgat la somn, fără să mă gândesc că s-ar putea realiza vreun lucru pe care l-am auzit la știri. Dar, spre surprinderea mea, m-am trezit foarte devreme ziua următoare.

Neavând chef să mai lenevesc în acea zi de sâmbătă, m-am ridicat din pat. Și, ca de obicei, am tras draperiile, ca să am lumină naturală. Dar eram atât de obosită, încât n-am văzut nimic ieșit din comun.

M-am apucat de teme, dar nici că mă puteam concentra din cauza unor copii. Aveau un râs de zurgălăi. Nu puteam să mă concentrez, iar ochii îmi jucau prin cameră. Până când, privirea mi-a picat pe copiii gălăgioși care țineau în mâini niște fulgi argintii care se topeau repede, dar imediat pica o altă sumedenie de fulgi pe asfaltul fermecat, creând o trenă lungă și albă.

Fulgii au acoperit în aproape jumătate de oră tot. Strada, băncile, blocurile, totul era înzăpezit. Copacii fermecați aveau o mantie strălucitoare ca de cavalier.

Normal că zăpada s-a topit mult mai repede,

Panait Camelia,
Clasa a VI-a B

pentru că afară încă era cald. Dar, ca o primă zăpadă pe anul acesta, putem spune că a fost o cascadă de ninsoare!

Săndulache Annia
Clasa a VI-a A

Lupta din livada bunicilor

În lumina palidă a dimineții, când razele soarelui începeau să se strecoare printre crengile încă adormite ale pomilor din livada bunicii, un sentiment la fel de liniștit ca un ciripit al păsărilor cuprindea întregul peisaj. Totul părea să fie în perfectă armonie, iar fiecare element al naturii își avea locul său foarte bine definit. Însă, în mijlocul acestei simfonii naturale, se strecură un intrus foarte puțin așteptat.

Intrusul, un mic vânător fără nume, pășea cu prudență printre firele de iarbă umede de rouă. Blana sa, cârpită și murdară, îl făcea să arate mai puțin decent decât trebuie. Cu ochii săi mai vioi decât o melodie, el explora fiecare colțișor al livezii, ca și cum ar fi fost cel mai mare explorator, descoperind un teritoriu necunoscut. În comparație cu pomii înalți și viguroși, el părea cel mai puțin însemnat, dar spiritul său de aventurier îi dădea o prezență remarcabilă.

Însă, deodată, un rival neașteptat s-a ivit din umbrele dimineții: un lup masiv, cu blana neagră, scânteind în lumina palidă a zorilor. Cu ochii arzători, cei doi inamici s-au privit fix, pregătiți pentru luptă. Atmosfera s-a încărcat cu tensiune, iar noi am fost martorii unei bătălii care urma să decidă soarta livezii.

Cu un răcnet de provocare, lupul și-a arătat colții ascuțiți, iar intrusul a răspuns cu un mârâit disprețuitor. Apoi, într-o explozie de mișcări fulgerătoare, cei doi s-au aruncat unul asupra celuilalt, într-o luptă feroce pentru supremație.

Fiecare lovitură era marcată de un sunet sălbatic, de un scrâșnet al ghearelor și de un mârâit de furie. Frunzele cădeau în vârtoare în jurul lor, iar pomii păreau să-și

aplece crengile în semn de respect sau teamă.

În cele din urmă, după minute lungi de confruntare, intrusul a reușit să își învingă adversarul, împingându-l înapoi, în întunericul pădurii. Cu privirea sa înflăcărată, el și-a marcat victoria și a dispărut în frunziș, lăsând livada să-și recapete liniștea, dar și să simtă un respect nou pentru forța și curajul acestui intrus neașteptat.

*Zaharia Maria
Clasa a VI-a A*

Panaît Camelia- Clasa a VI-a B

Răsăritul unei dimineți de vară în grădină

Într-o dimineață blândă de vară, grădina se trezește la viață cu o prospețime înconfundabilă. Raze aurii de soare se strecoară printre frunzele copacilor, creând un joc de lumini și umbre pe iarba umedă de rouă. Aerul este încă răcoros, parfumat de mirosul îmbătător al florilor care abia încep să se deschidă: trandafirii roșii și roz, crinii albi și mov și micile margarete care par să zâmbească sub atingerea razelor solare.

Păsările ciripesc voios, anunțând începutul unei noi zile, iar fluturii, cu aripile lor colorate, se avântă din floare în floare într-un dans grațios. Insectele zumzăie ocupate, iar buburuzele roșii cu puncte negre urcă încet pe tulpinile fragede. Într-un colț al grădinii, un mic iaz reflectă cerul albastru și norii pufoși, iar pe suprafața apei plutesc leneș

câteva frunze de nufăr.

De-a lungul aleilor, tufele de lavandă și rozmarin emană arome îmbietoare, completând simfonia olfactivă a dimineții. În mijlocul acestei oaze de verdeață, un vechi balansoar din lemn scârțâie ușor în adierea vântului, invitând la odihnă și contemplare. Grădina, în toată splendoarea ei, este un loc de liniște și frumusețe, unde fiecare colț spune o poveste și fiecare floare aduce un strop de bucurie sufletului.

Aceste clipe magice, petrecute în grădină într-o dimineață de vară, reînvie simțurile și umplu inima de recunoștință pentru minunile naturii.

*Zaharia Maria
Clasa a VI-a A*

O aventură memorabilă

Era o zi extrem de călduroasă de vară. Mă pregăteam să plec, alături de încă douăzeci de copii, într-o tabără la munte. Toți eram curioși și nerăbdători deoarece drumul până la tabără era o adevărată provocare. Urma să călătorim cu trenul, noaptea, și la cușetă, o experiență unică pentru unii dintre noi. Urcați în tren, ne-am luat la revedere, foarte repede, de la părinți și a început aventura.

Ne-am amuzat foarte tare când ne-am ocupat locurile în cușete, fiecare trebuia să ne pregătim culcușul pentru somn, dar cine putea să doarmă?

După aproximativ 10 ore de călătorie am ajuns în tabără, am rămas uimită de locația aceleia. Priveliștea mă lăsase fără cuvinte. Munții se vedeau aliniați în zare, iar în văzduh se vedeau norii albi precum culoarea perlelor. După ce am mâncat micul dejun, m-am mai plimbat prin tabără și nu după mult timp, Aldo, ghidul nostru, ne-a dus într-o mică excursie la Tunelul celor 365 de sfinți. Se numește astfel, deoarece sunt pictați în interior 365 de sfinți, unul pentru fiecare zi din calendarul ortodox. Foarte interesant este că poți vedea ce sfânt îți reprezintă data de naștere.

Timpul din tabără se scurgea foarte repede, datorită activităților interactive, precum excursii, exerciții de dezvoltare personală, activități pentru acordarea primului ajutor, activități sportive și multe altele. Momentul meu preferat din tabără a fost drumeția către Vârful Straja cu înălțimea de 1868 m.

Drumeția avea scopul ca noi să ne conectăm mai mult cu natura, să explorăm etajul pădurilor de conifere și mai ales etajul subalpin, un loc absolut minunat. Drumeția s-a desfășurat perfect, copiii erau fericiți, la fel și adulții, dar totul avea să se schimbe. În depărtare se zărea un nor mănios ce arunca din când în când săgeți luminoase. Ne-am dat seama că, în curând, acest nor se va apropia de noi, iar, la îndemnul ghidului, ne-am luat pelerinele și am grăbit pașii către primul adăpost ce urma să ne iasă în

cale, respectiv primul refugiu de telecabină. Nu pot exprima ce simțeam în acel moment, deoarece era un sentiment de frică amestecat cu experiență unică și anume aceea că atingeam cu mâna norii. Wow, ceva de vis! Era destul de greu să mergi, deoarece bocancii noștri erau plini de apă, iar pe jos se formaseră imense șuroaie. Chiar și cu pelerinele pe noi, tot eram uzi leoarcă. Fusese o zi plină de încercări și emoții, dar meritase pentru că am câpătat amintiri pe baza cărora ne-am amuzat mult timp.

Extenuați, deoarece această tabără ne-a făcut să ne simțim ca atunci când mergi într-un cantonament, nu puteam rata seara talentelor. Fiecare copil, dar și adult, și-a arătat talentul, ba la desen, la karaoke, la dans sau chiar la magie. Eu, timidă de fel, nu voiam să particip la nici o probă, dar prietenii mei m-au ajutat să-mi înfrâng această „teamă”. Dacă vă întrebați ce am făcut, ei bine, mi-am luat inima în dinți și am cântat alături de încă 4 amici de-ai mei.

Tot în tabără, mi-am dezvoltat abilitățile de gătit, am învățat despre alimentația sănătoasă și despre cum să-mi echilibrez mesele zilei. Pe lângă toate acestea am învățat să fac Banana Bread, un deliciu. Aldo, împreună cu alți doi ghizi, ne-au arătat cum să gătim acest desert. Ei ne-au dat o rețetă cu algoritmi pe care să-i urmărim și cu ingredientele de care aveam nevoie. La final, puneam tot amestecul într-o formă specială, ca o formă de cozonac, și îl lăsam la cuptor pentru a se coace.

Tabăra m-a ajutat să-mi fac prieteni noi și să învăț multe lucruri. A fost superbă! Se vedea pe fața mea tristețea, deoarece plecam. O să revin în această tabără cu mult drag și cu multă energie chiar în această vară. Sper că v-am făcut curioși și, astfel, poate ne întâlnim în curând acolo.

Buzoianu Eliza
Clasa a VI-a A

Drăgănică Lavinia,
Clasa a VI-a D

Chirițoiu Iulia,
Clasa a V-a C

ȘTIAȚI CĂ ?

..... anaconda este un șarpe constrictor care trăiește în America de Nord? Acesta poate ajunge până la 10-13 metri, preferă să-și petreacă majoritatea timpului în apă și vânează animale mari precum: căprioare, bivoli, zebre, pui de elefant și uneori chiar și lei! Deși pare greu de crezut, chiar și un caiman sau crocodil sunt prăzi ușoare pentru acest șarpe. După ce mănâncă o pradă mare, spre exemplu un bivol, nu se mai poate mișca timp de două luni, timp în care va digera toată mâncarea. Anaconda nu are niciun alt dușman sau prădător decât ghepardul. Se dușmănesc de moarte și se vânează unul pe altul. Anaconda nu este un șarpe veninos, el își omoară prada prin strângere și sufocare. Acesta își poate deschide gura până la un metru și jumătate și de aceea poate mânca animale atât de mari.

Anaconda are câte o bandă transparentă la fiecare ochi prin care poate vedea atunci când înoată. Pentru că este șarpe, are sânge rece, de aceea îl putem întâlni făcând băi de soare.

*Hagianu Luca,
Clasa a II-a B*

Știi că?

... peștii se comportă ca oamenii când vine vorba de emoții? Chiar dacă pare un animal lipsit de sentimente, trebuie să știi că peștii pot simți stresul și durerea.

... peștii dorm cu ochii deschiși? Acest fenomen se întâmplă din cauza absenței pleoapelor, astfel, peștele fiind tot timpul „treaz”.

... un pește poate posedea un număr de 9280 de dinți? Peștele cu cei mai mulți dinți este Peștele Pistică, singurul exemplar care poate atinge acest număr uimitor de dinți.

... cel mai rapid pește din lume poate atinge viteza de 110 km/h? Acesta este reprezentat de peștele evantai.

... peștii nu pot înota înapoi? Există o specie și anume anghila, singurul exemplar de pește care are capacitatea de a înota „cu spatele”.

*Moise Raris,
Clasa a III-a A*

Știi că?

Mironosițele sunt femeile care l-au urmat pe Iisus, împreună cu apostolii și care au fost martorii patimilor lui Iisus. Mironosițele i-au uns trupul lui Iisus cu miresme în cimitir?

La scurt timp, femeile mironosițe care-L urmaseră cu credință pe Domnul Iisus, în ziua de Duminică, a treia zi de la punerea Lui în mormânt, au venit să îl ungă cu miresme, însă au găsit mormântul gol. Un înger, care stătea lângă, le-a spus mironosițelor că Iisus a înviat și le-a îndemnat să povestească acest lucru ucenicilor Săi. Mironosițele au fost primele care au aflat despre această Minune!

Nu uitați! Povestiți mai departe!

*Roșu Theodora Maria,
Clasa a III-a A*

Știi că?

Ielele sunt făpturi feminine supranaturale din mitologia românească? Ele au puteri magice cumulând atributele nimfelor, naiadelor și chiar ale sirenelor.

*Dinu Adelina Maria,
Clasa a III-a A*

SFINTII ÎMPĂRAȚII CONSTANTIN SI ELENA

Dumitru Zian, Clasa I B

Știi că?

Sfintii Împărați Constantin si Elena, sărbătoriți pe data de 21 mai, sunt patronii spirituali ai Școlii Gimnaziale Nr. 3 Slobozia?

Știi că?

Numele „Amalia” înseamnă „valoros” și este de origine gotică?

*Șamit Amalia,
Clasa a III-a A*

Știi că?

Numele de botez „Amina” este un nume feminin care reprezintă o persoană cinstită, credincioasă? Amina vine din limba ebraică și este un nume cunoscut a fi fost purtat de mama profetului Mahomed, fondatorul religiei islamice.

*Mihăilă Amina,
Clasa a III-a A*

ȘTIATI CĂ...

Evantaiul își are originea în Japonia anului 670 Î.Hr. ? Era folosit de regalitate și de clasa samurailor ca accesoriu, dar și ca o formă de comunicare, armă sau obiect de artă. În cultura japoneză, mânerul unui evantai simbolizează nașterea, iar lamelele posibilele cărări ale vieții. În zilele noastre a devenit un accesoriu foarte util pentru zilele călduroase de vară, dar și un cadou potrivit pentru sărbătoriți.

*Petrescu Maria
Clasa a VIII-a C*

Mănăstirea Sfinții Voievozi

Informații:

Mănăstirea Sfinții Voievozi din Slobozia este cea mai veche mănăstire existentă în cuprinsul Episcopiei Sloboziei și Călărașilor și totodată, cel mai vechi așezământ monahal din întregul cuprins al Câmpiei Bărăganului. Se află în reședința județului Ialomița. Așezământul este astăzi situat pe Aleea Mănăstirii nr. 2, în partea sudică a municipiului Slobozia, lângă drumul rutier DN 2A, de la București spre Constanța.

Prima construcție:

După ce în martie 1614, voievodul Radu Mihnea i-a acordat marelui postelnic Ianache Caragea dreptul de a întemeia o „slobozie” la Vaideei, adică o așezare scutită de dări pe trei ani, Alexandru Iliș (1616-1618) i-a donat marelui postelnic Ianache Caragea moșia domnească pe care se afla satul Vaideei, actuala Slobozia, după care marele postelnic a ridicat o mănăstire, pe care a închinat-o unei mănăstiri de pe Muntele Athos.

Indicații

Pasiunea mea

Totul a început în urmă cu 7 ani. L-am cunoscut pe Domnul Profesor care mi-a așezat racheta în mână de la vârsta de 5 ani. Acesta ne-a selectat pe mine și pe colegile mele de antrenament de când eram la grădiniță și ne-a insuflat pasiunea pentru tenis.

Ce este grozav în Slobozia este că avem o bază sportivă absolut minunată cum nu sunt multe în România. Aceasta conține 12 terenuri de tenis, alături de o zonă verde. În fiecare lună, în orașul nostru se

organizează turnee la care participă sportivi de toate vârstele din toată țara și uneori și din străinătate. Pentru mine, este o plăcere să mă antrenez alături de colegile mele de antrenament care învață în clasa a VI a la Școala Gimnazială nr.3. Practicând acest sport, am avut ocazia să cunosc oameni cu aceleași preocupări ca și mine și să îmi fac prieteni buni. Antrenorul meu este Cristi Andreescu, fost elev al școlii noastre, fost campion național.

Sportul m-a învățat ce înseamnă disciplina, cum să devin perseverentă, cum mă pot adapta la situații noi și mai ales, că prin muncă pot să evoluez ca sportiv și ca persoană. În clasamentul național, cel mai bine clasată am fost locul 11, dar obiectivul meu este să ajung în primele 5 jucătoare de vârsta mea și să joc în competiții internaționale.

Nu este un sport ușor, dar consider că este cel mai elegant și mai incitant dintre toate.

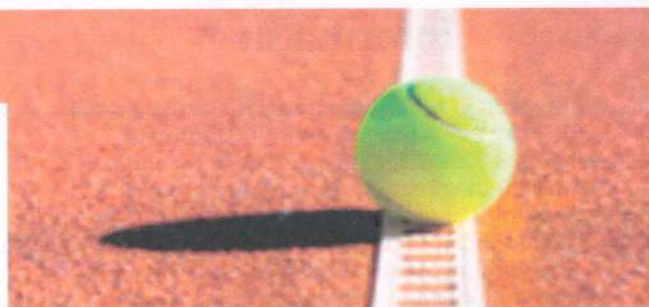
*Irina Constantin,
Clasa a V-a C*

Viața mea-Tenisul

Această pasiune a apărut la vârsta de 5 ani, eram doar un copil, nu știam ce va urma. Într-o zi normală de grădiniță, a venit la noi un domn pentru a ne face niște teste sportive, iar după aceste teste a decis că eu și încă 3 colegi eram potriviți pentru ceea ce își dorea dumnealui. De atunci venea de două ori pe săptămână pentru a face activități cu noi. Dumnealui a văzut acel ceva în mine și a crezut că eu voi avea succes în acest sport minunat și îi mulțumesc din tot sufletul că a descoperit acest talent.

Pot spune că sunt o persoană extrem de norocoasă că am găsit acest om minunat, dar nu cred că a fost o întâmplare neprevăzută, acest om a fost trimis de Dumnezeu către mine, nu știu cât la sută era posibil să existe această coincidență între mine și antrenorul meu, dar noi suntem născuți în aceeași zi. După ceva timp, am ajuns să joc pe terenul de tenis. Antrenamente zilnice, timpul liber nu mai există, dar mi-am dat seama că așa îmi formez un viitor bun. Antrenament după antrenament și a urmat și primul meu concurs, unde am reușit să trec doar un tur, eram așa de bucuroasă, nu pot uita acea zi și acele sentimente. Pe timp ce creșteam, munca devenea enorm de grea, dar știam ce-mi doream cu adevărat și nu m-am abătut de la drumul meu. Cu toate că eram mică și mă întrebam de ce nu pot să ies și eu cu prietenii mei afară sau să fac alte lucruri, părinții mei îmi explicau că eu trebuie să mă duc la antrenament și dacă mai am timp după tenis o să pot ieși și afară. Nu prea îmi convenea, dar nu avem de ales, eram prea mică și nu știam ce e bine și ce nu, așa că trebuia să ascult de părinți.

O mulțime de antrenamente, o mulțime de concursuri și, într-un final, s-a văzut și rezultatul după acest

efort, sunt dublă **Campionă Națională la categoria de 10 ani**. Acela zi a fost ca un vis, era tot ce-mi doream. Aveam o mulțime de emoții, dar antrenorul și părinții au fost acolo și acest lucru m-au făcut să dau deoparte emoțiile și să joc ce știu eu mai bine și astfel s-a văzut și rezultatul. Au urmat și alte turnee câștigate, pierdute, dar niciodată nu am renunțat.

În urma efortului depus, au urmat foarte multe accidentări, dureri groaznice, dar cel mai important e că nu am renunțat. Acum mi-am schimbat echipa și le mulțumesc noilor mei antrenori și colegilor mei că sunt alături de mine și că mă susțin în cariera mea. Din această carieră fac parte și părinții mei și le mulțumesc enorm de mult că au încredere în mine și că mă susțin, fără ei nu aș fi putut face aceste performanțe.

Acest sport face parte din mine, nu aș putea să renunț vreodată. Doar gândul că am pierdut atât timp mă face să rămân concentrată pe acest drum, iar dacă o să renunț ar însemna că acești 8 ani ar fi fost iroșiți degeaba, dar eu nu-mi doresc acest lucru, așa că urmează o mulțime de antrenamente, concursuri și îmi doresc să fiu în cea mai bună formă și să urmeze cât mai multe victorii.

*Dogaru Maria
Elena, Clasa a VI-a D*

DIPLOMA

PREMIUL I.

Se acordă revistei / elevului/ei GIMNASIUM
de la ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.3 pentru rezultate
deosebite obținute la Concursul Județean de Creație Literară și Jurnalistică „Tudor Arghezi”,
secțiunea CREAȚIE JURNALISTICĂ, în anul școlar 2023-2024.
Prof. îndrumător/i: MIHAI EMIL, STOICESCU ELISABETA, BĂTRÂNCEA
VICTORIA, VASILE GEORGETA

Inspector Școlar General:
Prof. Mitrea Steluța Iuliana

Director:
Prof. Căluță Roxana

CAEJ NR. 17644/04.12.2023, POZ. 60

„GIMNASIUM” - CARTEA NOASTRĂ DE VIZITĂ

O revistă școlară reprezintă, în zilele noastre, o provocare, atât pentru susținătorii proiectului cât și pentru potențialii cititori. Considerăm că mulți elevi și profesori și-au dorit sau își doresc o revistă a școlii în care să fie reflectată viața comunității din care fac parte.

Revista noastră școlară este o fotografie fidelă a tuturor eforturilor și rezultatelor bine-meritate, a activităților ce se desfășoară în școală, a tuturor preocupărilor elevilor mici și mari, a atitudinii comunității față de educație, a colaborării între școală și autoritatea locală, a parteneriatelor încheiate cu diverse organizații.

Revista **GIMNASIUM** a devenit o revistă valoroasă datorită muncii și efortului unui colectiv redacțional valoros. În paginile acesteia se pune mare preț pe activitatea elevilor, pe trăirile și sentimentele lor, începând cu cei mici care își găsesc locul în paginile revistei și se observă munca dascălilor de a le „sădi” dragostea pentru lectură, carte și lumea de basm a literelor și cifrelor, până la cei din anii terminali care, cu emoție, își exprimă atașamentul față de cea care le-a fost a doua casă.

Colectivul de redacție

Clasa a II-a B

ISSN 1843 - 9381

Design & Digital Print: Tipografia Print Creativ
Tel.: 0243 232 114
E-mail: printcreativtipo@gmail.com